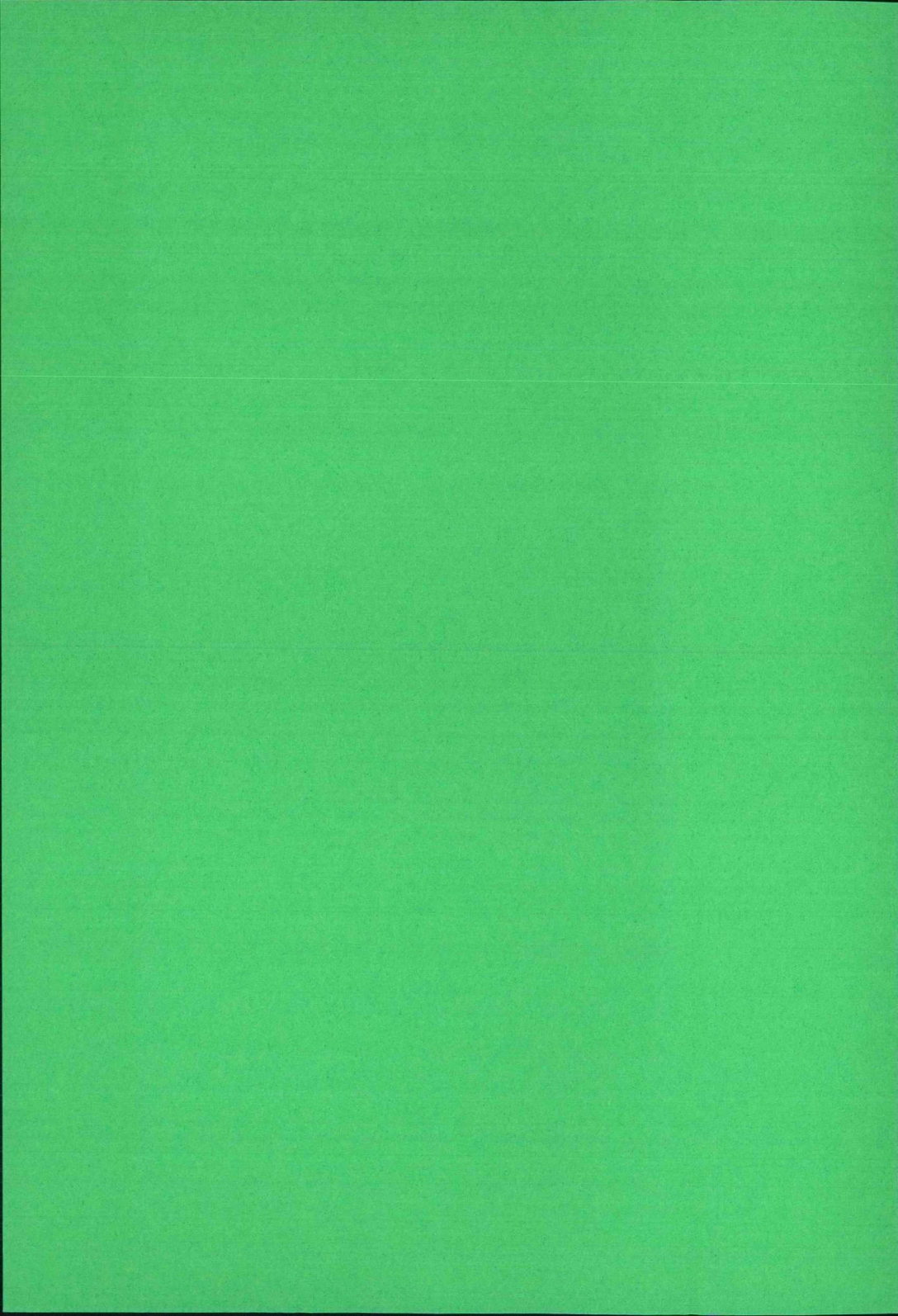

HISTORISCHE KRING EEMNES

september 1999 jaargang 21 nr. 3
verschijnt viermaal per jaar

Bestuur:

Voorzitter	T. Roodhart	Laarderweg 12
Vice-voorzitter	H. v. Hees	Kerkstraat 15
Secretaris:	R.v.d. Schaaf	Hasselaarlaan 46
Penningmeester:	J. Smids	Graanoogst 3

Leden:

Mw.M. v.d. Schaal	Watersnip 14
R.Ruizendaal	Laarderweg 31
J. v. Wijk	Raadhuislaan 39
J. Frantsen	Streefoordlaan 4
Mw.E. Lemstra	Wakkerendijk 94a

contributie H.K.E. f 25,-- per jaar. Voor
leden buiten Eemnes f 2,50 porti bijbetalen.
Girorekening nr. 2080362
Losse nummers kwartaalboekje f 7,50

Ledenadm., adres-
wijzigingen en
verkoop losse
nummers:

B. van Wijk-Blom,
Raadhuislaan 39, tel. 5314689

Redactie:
Typewerk en
Correctie:

W. van Raaij, tel. 6012737
M. Achthoven, B.van Wijk

Het geheel of gedeeltelijk overnemen van artikelen is slechts toegestaan na toestemming van de redactie.

Doel van de vereniging is bevordering van de kennis van- en de belangstelling voor de geschiedenis in algemene zin en de geschiedenis van Eemnes, met aansluitend gebied, in het bijzonder.

INHOUD

Van de redactie	138
Werkgroepen	139
Oudheidkamer	139
Herinneringen	140
Interview met mevrouw G. Hagen-Dop	143
Eemnesser Koeien Trofee 1999	157
Korte geschiedenis van het geslacht Riggeling in Eemnes	160
Voor de feestdagen	179
De boerderij Meentweg 47 en de bewoners	180
Meentweg 75: Correcties op de publicatie	200
Gezocht:	
-Informatie over kunstschilder W.F. Noordwijk	201
-Mensen die willen helpen met het voorbereiden van tentoonstellingen	201
Wie doet er mee? Wie weet er van ?	202
Schenken H.K.E.	203

Van de redactie

Vrijdag 5 november, aanvang 20.00 uur in het Hervormd
Centrum:

De Historische Kring Eemnes organiseert een lezing over
Volkscultuur van Huwelijk en Geboorte, die wordt gehouden
door mevrouw Strouken, Directeur van het Nederlands Centrum
voor Volkscultuur te Utrecht.

Copy voor het volgende kwartaalboekje ontvangen wij graag voor
15 november 1999.

Werkgroepen

Monumenten	M. Beel	Plantsoen 9	5313290
Biblio/topografie	P. Kaarsgaren	Willemserf 78	5386676
Genealogie	H. van Hees	Kerkstraat 15	5389849
Recent Verleden	A.D. Boer	Aartseveen 32	5389297
Klederdracht			
Eem- en Gooiland	J.Eggenkamp	Laarderweg 2	5387265
Tentoonstelling	M. v.d. Schaal	Watersnip 14	5317093

Oudheidkamer

Oudheidkamer Eemnes

Raadhuislaan 2a

Telefoon: 035-5382375

Geopend: Zaterdag van 14.00-16.00 uur

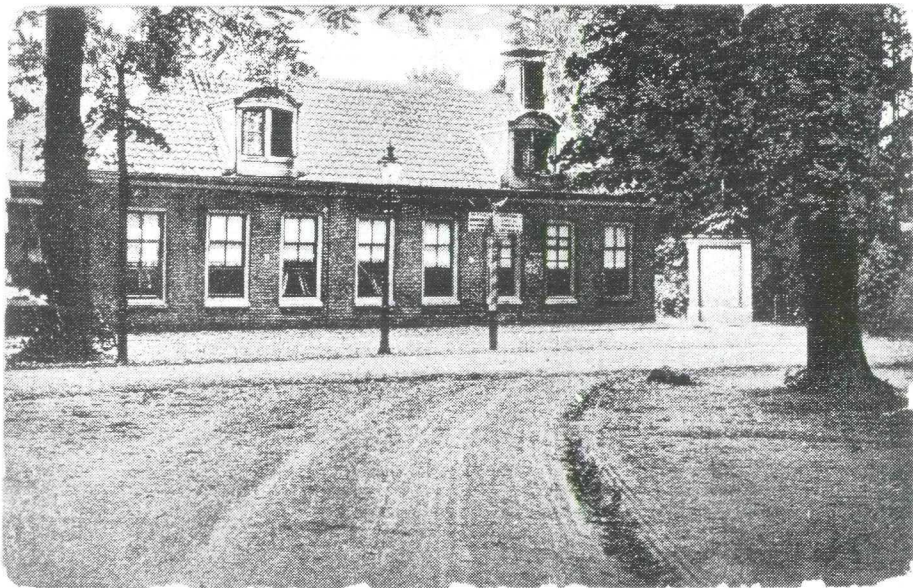
Toegang gratis

Herinneringen

Schuin tegenover hotel Groeneveld stonden de vierwoningen. In de linkerwoning was een kamer ingericht tot postkantoor, het postkantoor van Eemnes-Binnen of "het postkantoor van Vrouw Van Velzen". Vrouw Van Velzen beheerde het kantoor. Als kind had ik voor haar grote bewondering, in mijn ogen een al wat oudere vrouw, die in haar eentje een heel postkantoor dreef. In Baarn hadden ze voor hetzelfde werk veel meer mensen nodig.

In de jaren '30 beurde ik van Toon van der Wardt, Wakkerendijk 55, zomaar een kwartje. Dat kwartje overschreed in één klap het saldo van 1 gulden in mijn spaarpot.

Mijn moeder nam maatregelen. Ze haalde 90 cent uit de spaarpot en gaf me een gulden. Ze sprak: "Hier is je spaarbankboekje, ga maar naar het postkantoor van Vrouw Van Velzen en laat die gulden

Dit pand stond op de plaats waar de Van Heemstralaan uitkomt op de Amsterdamsestraatweg, schuin tegenover Hotel Groeneveld in Baarn. Hierin was jarenlang het postkantoor van Eemnes-Binnen ondergebracht.

op je boekje zetten.

Vrouw Van Velzen was aan het schrijven toen ik het kantoortje binnenstapte. Na de transactie gebeurde er iets waarop ik helemaal niet gerekend had. Ze legde het boekje op een stapeltje papieren en zei tegen me: "Ik zal het boekje opsturen naar het hoofdkantoor voor rente, doe de groeten aan je moeder."

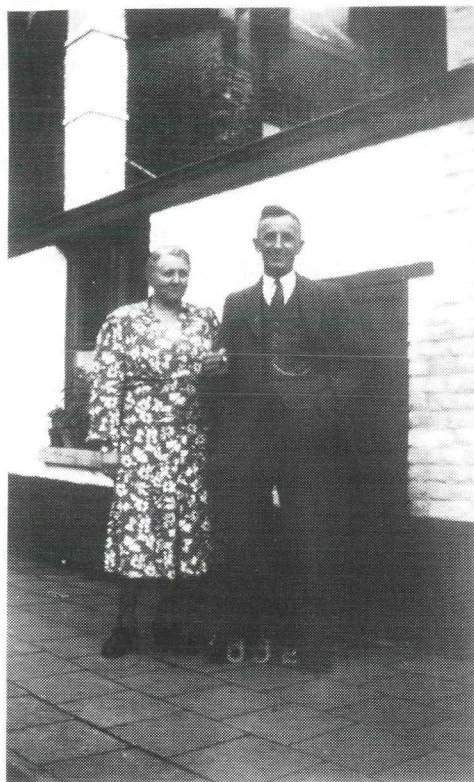
Ze ging weer door met schrijven.

Van dat hoofdkantoor begreep ik niets en aanvankelijk wilde ik wachten op mijn boekje, maar het "doe de groeten aan je moeder" was toch een soort afscheidsgroet. Ik besloot om af te druipen. Buitengekomen was ik helemaal ontredderd. Hoe kon ik nou bij moeder aankomen zonder spaarbankboekje. Ik zat lelijk in de nesten. Teruggaan naar Vrouw Van Velzen durfde ik niet. Ik vond naar huis gaan verkieslijker dan een flater slaan bij Vrouw Van Velzen. Thuis hadden ze me immers wel meer stomme streken zien uithalen.

Moeder hield van opruimen, "de boel moet aan kant", sprak ze dikwijls. Ze vroeg meteen naar het boekje om het op te ruimen. Ik probeerde de gevreesde ontknoping nog even uit te stellen door de hartelijke groeten van Vrouw Van Velzen over te brengen, maar uiteindelijk moest ik toch voor de bijl. Ik vertelde haar wat Vrouw Van Velzen gezegd had en toen gebeurde er een wondertje. Moeder zei: "Goed zo".

Naast het postkantoor was een bord geplaatst waarop stond te lezen: rijwielherstelplaats. Dat bord was van rijwielhersteller Van Velzen. Hij had zijn werkplaats in een houten schuurtje achter het postkantoor en zijn woning. Van Velzen bezorgde herstelde fietsen ook wel thuis.

Op een dag bracht hij de gerepareerde fiets van mijn moeder terug, maar er was vergeten te zeggen, dat het achterlicht het niet deed. Mijn moeder vroeg: "Wil je ook nog even naar het achterlicht kijken, Van Velzen?"

Vrouw Van Velzen en haar man

Hij zette het rijwiel op zijn kop en begon het achterlichtje te inspecteren. Na een poosje zei hij tegen mij: "Draai eens even aan het voorwiel." Ik gaf meteen een goede ruk aan het wiel, maar Van Velzen zat nog te wriemelen aan het achterlichtje, hij kreeg een stroomstoot door zijn hand. Hij schudde zijn hand en liet hartgrondig enkele krachttermen los. Ik kon mijn lachen niet bedwingen en voor hem verborgen houden. Ik kreeg van heen een harde draai om mijn oren, met zijn geëlektriseerde hand.

In de periode van de oorlog waarin veel producten schaars werden en ruilen veel belangrijker was dan betalen met geld, kwam Van Velzen het achterhuis in met een gerepareerde fiets.

Moeder wilde meteen afrekenen met Van Velzen, maar hij sprak: "Vrouw Rôôthart, ik zou erg gebaat wezen met een paar pakken lucifers. Al een paar jaar lang heb ik die niet nodig gehad, want ik gebruikte altijd mijn benzineaansteker. In hotel Groeneveld kwam elke vrijdag een hoge Mof om de nacht door te brengen, hij ging elke zondag naar zijn vrouw en kinderen in Duitsland.

De chauffeur van die Mof was een "goeie" Duitser. Elke vrijdag als die Mof kwam, bond ik mijn aansteker aan een touwtje. Die chauffeur had een blik benzine achter in de auto staan. Hij liet mijn aansteker dan even in de benzine zakken. Ik kon dan makkelijk een week vooruit met mijn aansteker. Maar nou is die Mof vertrokken naar het front en die chauffeur komt natuurlijk ook niet meer, die zal ook wel naar het front wezen."

Toen Van Velzen op het punt stond op te stappen vertelde hij nog: "Verleden week heb ik een echt ouderwetse, vooroorlogse sigaar cadeau gekregen. Ik zal nooit een sigaar aansteken met een benzineaansteker, want dat proef je tot "aan de peuk" toe.

Vanavond ga ik van die "sigaar met een lucifer" eens fijn genieten.

Chris Roothart

INTERVIEW MET MEVROUW G. HAGEN-DOP

Toen ik 10 jaar geleden in Eemnes kwam wonen, dacht ik altijd dat Eemnes ophield zodra je onder het fietstunneltje door was. Maar niets bleek minder waar te zijn: op de grens van Laren en Eemnes, aan de andere zijde van de A27, wonen rasechte Eemnessers. Ik sprak dit keer met Mevrouw Hagen-Dop, woonachtig aan de Nieuweweg. Zij vertelde mij over haar herinneringen aan Eemnes.

Mevrouw Hagen werd geboren als Gerarda Dop op 29 mei 1912 in Baarn. Zij was de dochter van Gerrit Dop en Aaltje

Familietripje naar Arnhem ($\pm$ 1935) met de auto van Goos Hagen.
 vlnr: Vader Gerrit Dop, Goos Hagen, Wiebe Dop, Gijs Dop, Gerda Dop (achter het
 stuur), moeder Aaltje Dop-Breunesse, Corrie Dop.

Breunesse. Na haar volgden broers Gijsbert en Wiebe en twaalf jaar later kreeg ze nog een zus, Corrie genaamd. Vader was van beroep timmerman; waarschijnlijk vanwege het werk verhuisde het gezin in 1915 naar Blaricum en tien jaar later naar Eemnes.

Mevrouw Hagen vertelt:

"Toen ik dertien, veertien jaar was, zijn we in Eemnes komen wonen. Ik weet zelf niet meer precies waarom we verhuisd zijn, je doet het allemaal als kind, je gaat mee. Ik vond het prima om naar Eemnes te gaan. We kwamen aan de Laarderweg te wonen, naast kapper Van Garderen; daarna kwam Kroon, die was ook kapper en daarna kwam kleermaker Van Hees.

Na de lagere school in Blaricum ben ik naar de naaischool in Blaricum gegaan en daarna ben ik als naaister gaan werken. Ik was niet ergens in vaste dienst; ik ging dan eens hier en dan

eens daar naaien. Ik heb het meest in Baarn gewerkt, dat was in een hele mooie villa en daar was ik in de week zo drie à vier dagen. Daar verdiende ik drie gulden per dag. Dat was toen heel veel want bij de meesten was het twee en een halve gulden."

Mevrouw Hagen herinnert zich verschillende gebeurtenissen uit de tijd dat zij met haar ouders aan de Laarderweg woonde, een weg met aan weerskanten een sloot en sparrenbomen:

"Er was vroeger geen waterleiding; uit de regenput kreeg je je drinkwater en het water voor de was. Maar in een hele droge zomer, als er geen water meer was, vroeg mijn moeder me water bij Scherpenzeel te halen. Met een emmer op een kruiwagen gingen we naar Scherpenzeel een emmer water voor een cent kopen. Scherpenzeel was een boerderij aan de Laarderweg (nu de Kaasschuur, Laarderweg 45) en daar was een wel. Veel mensen maakten daar gebruik van."

Over water gesproken: mevrouw Hagen heeft toen ze nog maar net in Eemnes woonde het zeewater nog zien komen (1927/1928).

"Koningin Emma zag ik toen we hier pas woonden, dus toen was ik ongeveer 14 jaar. Dan kwam ze in een open rijtuigje voorbij met een hoedje op en met een paars parasolletje. Je hoorde de paarden al aankomen, dus dan was het even zwaaien. Ze groette altijd vriendelijk terug. Ze kwam 's zomers verscheidene keren langs want dan ging ze naar het paviljoen aan de Naarderstraat in Laren om daar thee te drinken."

"Iedere zaterdag kwam er een ballenboer langs de deur met over de schouder aan elke kant een grote bus in een heldere witte zak. Dan kregen we een greep gekleurde ballen en een greep zwarte ballen en dan ging hij weer. Ook in het dorp kon je in verschillende winkels snoep kopen o.a. bij Daatje Nagel in de Kerkstraat en bij Zwankhuizen of Elsinga. Als ik op bezoek was bij tante Magie kreeg ik een paar centen en dan ging ik met mijn neef Gijs Scherpenzeel naar Daatje Nagel en daar zochten we

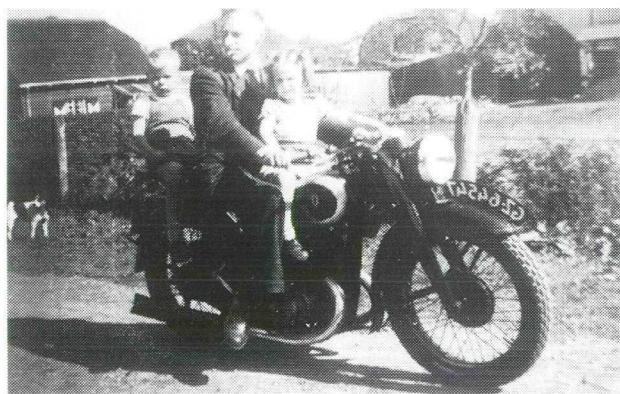

Auto van Goos Hagen. Op de achtergrond rechts zijn werkplaats naast Laarderweg 64.

van het blad iets lekkers uit.

De winkel van kruidenier Elsinga was zo'n klein winkeltje; als je er met drie man in stond was hij vol. Hij verkocht van alles, of je nou breinaalden wilde hebben of herensokken, hij had letterlijk alles. Zelfs voor drogisterijartikelen en een aspirientje kon je daar terecht. Maar hij moest iedere keer van beneden naar boven om iets te halen want de winkel was te klein."

"Wout Scherpenzeel was aanzegger voor de hervormden, dan

Goos Hagen op de motor. Voorop dochter Ineke achterop zoon Gert.

kwam hij aan de deur en zei hij met zo'n aparte gelegenheidsstem: Heden overleed op 80-jarige leeftijd..... Hij was een zwager van mijn moeder, maar als hij als aanzegger langskwam belde hij netjes bij de voordeur aan en zei zijn tekst. Daarna kwam hij binnen en praatte weer gewoon."

"Voor Café Van Wegen, nu Eemland, was de finish van wielervedstrijden. Ze kozen dit als eindpunt van de wielerronde omdat de Laarderweg nog zo'n rustige weg was. Als die mannen aankwamen, waren ze pikzwart. Mijn moeder maakte dan heet water en dan konden ze zich bij ons in het schuurtje een beetje wassen. Dat vonden wij als kinderen prachtig. Je keek tegen die mannen op, je dacht dat het wereldwonders waren."

"Er stonden woonwagens op de grens van Laren en Eemnes, aan weerskanten van de weg, waar je nu de Gooiergracht (Noord) op gaat. Als we naar school in Laren liepen, moesten we daar tussendoor en dat vonden we altijd wel een beetje eng, vooral toen er zigeuners stonden, maar er is nooit iets gebeurd. Later werd het meer een officieel woonwagenkamp."

"Ik ben lid geweest van Excelsior, een Eemnesser koor dat een paar jaar geleden pas opgeheven is. Het was een christelijk gemengd koor. We traden wel eens op in een muziektent; die zetten ze dan ergens neer in een weiland en dan had je een uitvoering was een jury en die jureerde dat. Dat gebeurde in Eemnes en ook in andere plaatsen, maar in Eemnes vond je het natuurlijk het leukst. Mijn vader zat vaak in de jury want die kon heel goed zingen. De dirigent van Excelsior was de heer Wiesenekker uit Huizen. Ik heb het tienjarig bestaan nog mee gemaakt."

Gerda Hagen kreeg verkering met Jan Gosen Hagen, Goos genoemd. Hoe leerde zij hem kennen?

"Ik leerde hem kennen toen ik ongeveer twintig was, mijn man was ook een Eemnesser. Hij kwam op zijn motor bij de kapper

Jan Hagen moeder Gerda Hagen-Dop, Gert Hagen, Ineke Hagen.

en vroeg : "Ga je mee een stukje op de motor rijden?" Ik weet niet of ik hem toen al aardig vond maar de motor wel. Ik ging mee en zo kwam van het een het ander. Het duurde nog jaren voor we trouwden maar dat was heel gewoon in de jaren 30-40, het was toen een moeilijke tijd. In 1939 zijn we getrouwd."

Het echtpaar ging wonen op Laarderweg 64, daar werden dochter Ineke en zoon Gert geboren. Na zeven jaar vertrokken ze naar het huis aan de Nieuweweg waar Siem Nagel toen woonde. Daar volgde in 1947 zoon Jan.

"We hebben van huis geruild met Siem Nagel. Zijn vrouw kon hier aan de Nieuweweg niet wennen, die kwam uit Hilversum en vond het hier zo stil. Zij vond het op de Laarderweg veel levendiger en wij vonden dit huis veel mooier. Dat was in 1946. Deze woning is gebouwd in 1937 door Kroeskamp, die heeft hier zelf ook nog gewoond. Eerst woonden we alleen in de

voorkamer; ik had alleen maar spulletjes voor deze kamer want het andere huis had maar één kamer. Toen ik hier kwam wonen was de Nieuweweg een zandweg"

Hoe bent u met twee kleine kinderen de oorlog doorgekomen?

"De oorlog was een moeilijke tijd, maar wij hadden hele goede vrienden; Hendriks op de molen, op de maalderij, en die moest voor de Duitsers altijd graan malen, dat was havermout eigenlijk. Nou, daar viel wel wat af. Dus wij kregen havermout, dat was heerlijk natuurlijk. En tegenover ons was de boerderij van Alie Roodhart en daar kregen we een liter melk. We hadden zelf geen groententuin, maar dat lukte altijd wel.

Goos zat veel in het dorp en dan was er wel eens van het een wat en wel eens van het ander wat. En hij had eerst nog wel benzine in voorraad (Goos handelde in auto's) en daar kon je ook nog wel eens mee ruilen, je probeerde van alles. Op het laatst van de oorlog zijn er nog een of twee auto's van mijn man in beslag genomen."

Bejaardentocht ± 1950.

vlr: Geurtje Bruinekool-v.d. Bor, Gerda Hagen-Dop, Zr. De Ridder.

Mevrouw Hagen haalde al heel jong haar rijbewijs, dat was iets bijzonders in die tijd.

"Ik was 22 of 23 toen ik mijn rijbewijs wilde halen. Dat kwam doordat mijn man al een auto had. Je leerde het vroeger gewoon van elkaar, ik leerde het van Goos. Dat ging zo te hooi en te gras. Ik vond het wel moeilijk, ik ben wel eens de auto uitgestapt en zei toen :Ik doe het niet meer hoor! Als het goed ging, kon je examen aanvragen, dan moest je in Baarn een stuk rijden. De eerste keer ben ik gezakt want toen was ik zo zenuwachtig. Ik ben altijd in de war met links en rechts, dus de hele route ging verkeerd. De tweede keer was ik geslaagd. Er was geen apart theorie-examen, rijdenderweg stelde de examinerator een paar vragen zoals: "Als die auto van die kant komt, wat zou je dan doen? Ik was hier in Eemnes toen met de dochter van dominee Ijnzonides de enige vrouwelijke chauffeur. Na de oorlog werd dat wel anders."

Gerarda Dop trouwde zoals gezegd met Goos Hagen (1910-1974); hij was een zeer bekende Eemnesser. Goos werd geboren op Molenweg 6 en woonde vanaf ongeveer 1926 op Laarderweg 114

(hoek Laarderweg/Verbindingsweg). Na de lagere school ging hij in de leer bij fietsenmaker Aart de Bruijn. Toen Gerda hem leerde kennen, werkte hij al als zelfstandig fietsenmaker in het schuurtje naast Laarderweg 64. Zij vermoedt dat hij al op de leeftijd van 20 jaar voor zichzelf is begonnen. Maar al snel raakte hij uitgekeken op de fietsenhandel:

" Hij had dat fietsenmakerijtje, maar later vond hij dat niet zo leuk meer, het moesten motors en tweedehands auto's zijn. Toen we trouwden was hij al met auto's bezig. Hij repareerde geen auto's, hij handelde er alleen maar in. Ik denk dat hij ze liet repareren bij Garage Rebel bij het Dikke Torentje, toen de enige garage in Eemnes."

Hoe ging het met de handel in de oorlog?

"In de oorlog staakte de handel in auto's en motors want er was

Gerda Hagen-Dop achter het stuur tijdens een bejaardentocht ± 1950.

geen benzine meer en toen ging hij allerlei andere dingen doen, maar hij bleef een echte handelaar. Zo kocht hij muziek-instrumenten of kindervagens. Hij ging 's morgens voordat het kantoor open ging naar Hilversum, naar de Gooi- en Eemlander; dan las hij de advertenties en dan ging hij er meteen naar toe. En dan kocht hij wat er te koop was.

Na de oorlog leefde de autohandel weer op, iedereen wilde een auto hebben. Hij had zijn handel hier bij het huis, zijn spullen stonden hier in de garage. Hij verkocht genoeg auto's om ervan te kunnen leven. Het waren haast altijd tweedehands auto's van verschillende merken. Het maakte hem niet uit in wat voor een auto hij zelf reed, het hing er maar net van af wat er op zijn weg kwam. We hebben eens een hele bijzondere auto gehad, ik weet niet meer of hij van de Duitse keizer of van de Engelse koningin was. Die auto had hij moeten bewaren, daar had hij nou een kapitaal voor kunnen krijgen. Toen had je er nog niet zo'n erg in dat het iets bijzonders was.

Mijn man handelde later ook nog in huizen, niet zo veel, maar zo

af en toe. Hij zat altijd in het dorp, dus hoorde altijd alles en dan kocht en verkocht hij wel eens een huis, maar dat was niet de hoofdzaak."

Goos was op nog vele andere terreinen actief:

"Toen Goos half in de veertig was, dus na de oorlog, waren er steeds meer mensen die een auto hadden. Toen is hij begonnen met het organiseren van dagtochtjes voor de bejaarden . Hij deed dat met burgemeester Kolfschoten, Jan van 't Klooster, Frans van Duijne en anderen. Het was een jaarlijks uitstapje. Zij zochten een route uit en dan gingen we onder begeleiding van motoragenten met een hele rij auto's achter elkaar op reis. Dat was altijd heel gezellig. Vooral het uitstappen vonden de

Goos Hagen in actie tijdens een bejaardentocht ± 1950 t.o. Wakkerendijk no. 9.

mensen gezellig want dan ontmoetten ze elkaar allemaal. We dronken dan koffie en er was veel te bepraten. Nu rijdt iedereen met een auto, maar toen was dat nog een beetje bijzonder. Mensen die een auto hadden, reden op zo'n dag; er gingen 20-30 mensen mee. Bij terugkomst in Eemnes verzamelden we voor het gemeentehuis waar we werden ontvangen door de burgemeester. Giep Gieskens las dan vaak een door haar zelf geschreven gedicht voor over alles wat er die dag gebeurd was. We werden onthaald met muziek en dan werd er ook een rondje gedanst. 's Avonds gingen we in het Verenigingsgebouw eten. Mevrouw Westerhuis, die kookte altijd heerlijke maaltijden. Dat was een goed besluit van de dag en iedereen ging tevreden naar huis. Ik ging ook altijd mee, ik vond het erg leuk. Toen de dagtochten per bus gingen, is Goos gestopt met de organisatie."

Goos heeft voor de ARP in de Eemnesser gemeenteraad gezeten, hierin volgde hij zijn vader die enige tijd wethouder is geweest maar dan wel voor een andere partij, te weten Eemnesser Belang.

"Hij was in het hele dorp geïnteresseerd, zodoende kwam hij waarschijnlijk ook in de politiek terecht. Hij had misschien op een keer ook wel wethouder willen worden maar hij vond dat Cornelis Ruizendaal er meer recht op had omdat die al zo lang in de raad zat."

Goos zat tevens in het bestuur van de kiesvereniging en was van 1963 tot zijn dood in 1974 lid van de Raad van Toezicht van de RABO-bank, toen nog Boerenleenbank genaamd. Vanaf 1968 was hij voorzitter van deze raad.

Mevrouw Hagen zegt over haar man:

"Hij had een mooi leven, hij zei altijd: "Ik wil met niemand ruilen." Hij was helemaal vrij, kon gaan waar hij wilde. Zijn werk was zijn hobby. Hij bemoeide zich altijd met alles en iedereen. Ik zei wel eens tegen hem: "Je had eigenlijk maatschappelijk werker moeten worden, dat was een hele goede baan voor je geweest." Hij kon goed met mensen omgaan en ze kwamen ook

Goos Hagen (1910-1974) getrouwd met Gerda Dop.

vaak hier op aan als ze wat hadden. Hij wist overal raad op, maar hij kon soms ook heel fel zijn en dan maak je ook wel eens tegenstanders."

Mevrouw Hagen geniet van haar mooie huis en tuin. Haar kinderen wonen allemaal in Eemnes en inmiddels heeft ze ook al vier grote kleinkinderen. Ook al woont ze op de grens van Laren en Eemnes, ze is en blijft een echte Eemnesser!

Ik wil haar hartelijk danken voor haar medewerking aan dit interview en ook haar zus Corrie die het laatste halve uurtje gezellig mee heeft zitten praten.

Eemnesser Zangkoor Excelsior (Christelijk gemengd)

Foto gemaakt tgv het 10-jarig bestaan van het koor in 1931.

Bovenste rij:

vlnr: Cornelis (Keek) Perier, Cornelis (Keek) Dop, onbekend, Pim Bakker, Ries Rebel, onbekend, Jan van Veenendaal, onbekend, onbekend, Gerrit Dop, Hendrik Cozijn-
sen (?)

Middelste rij

vlnr: ? Bijvank, Hanna Dekker, onbekend, onbekend, onbekend, onbekend, Dien
Seldenrijk, onbekend, Hen van Jan van IJken, Cor Seldenrijk

Onderste rij

vlnr: Kuuk Koelewijn, Belia van IJken, Coba Corbé, Tijmen Roodhart, Marie Koelewijn,
Cor Kroeskamp (??), Ger Venema.

Links naast het bord: Cis Dop-Snijder

Rechts naast het bord: Gerda Dop.

Kent u één of meer van de onbekende personen, wilt u dit dan
doorgeven aan de schrijver van dit verhaal.

Marga van Kleinwee,
Kerkstraat 15, tel. 5389849

GOOS HAGEN.

Een bolle boos is immer Goos.

Anderhalf jaar slechts in functie,
Het nog niet zover gebracht,
Wordt Goos in de Raad van Toezicht
Toch beslist een goeie kracht.
Hij is weer eens heel iets anders,
Hagen is wat makelaar,
Maar het best vindt hij zijn weg wel
Als de autohandelaar.

Aan de Nieuweweg gezeten,
Levert hij niet gauw een strop;
Hij verdient ze voor drie spruiten,
Plus zijn eega Gerda Dop.
Maar Goos is ook gek op Loekie,
Goos zijn poedelzwarte hond,
Die hij aanhaalt als hij thuiskomt
Vah de Middenstandersbond.

Doch zijn hobby is des zomers
Het bejaardencomité:
Alle tochten der bejaarden
Maakt hij in zijn Opel mee.
Onlangs op zijn zilveren bruiloft
Voor elk een bezorgde man,
Vroeg hij 't oordeel van de gasten:
"Leuk hè...?- zei Goos Hagen dan.....

Heel bekend is hij daarnaast nog,
Door zijn sociaal gevoel,
Kan hij andere mensen helpen,
Dan doet hij een hele boel.
Zieke mensen gratis rijden,
Prijs hem niet, dan wordt hij boos,
Maar vabavond mag hij wel eens;
Hulp in nood, da's onze Goos!!

-o-o-o-o-o-o-o-o-

Eemnesser Koeien Trofee 1999

Op 18 juni werden in een bomvolle Hilt drie genomineerde "individuele personen" op het podium gevraagd, om met belangstellenden te horen wie van hen de prijs zou krijgen. Als woordvoerder van het Comité Eemnesser Koeien Trofee lichtte Wim van Tol toe waarom zij waren voorgedragen. Henk van Hees was de winnaar en kreeg de eervolle onderscheiding. Doorslaggevend voor de verkiezing van Henk was een reeks zeer uiteenlopende activiteiten gedurende meer dan 25 jaar, die blijk geven van een grote sociale betrokkenheid, openheid van optreden en begrip en tolerantie voor iedereen. Behalve op de Historische Kring, hadden zijn activiteiten in Eemnes onder andere betrekking op Sint Nicolaas, thuisfront voor Pater van Wegen, Vietnamese bootvluchtelingen, Deo et Arti, Poolse kinderen, leken pastoraat en play-back shows in De Hilt.

Geheel in de stijl van Henk, kwam hij direct na de uitreiking met een verrassing voor het Comité en de zaal: hij droeg een door hem geschreven lofdicht op de Eemnesser koe voor, met een knipooog naar de politiek.

Henk van Hees heeft hier de Eemnesser Koeien Trofee ontvangen (op de voorgrond) en draagt zijn "Loflied op de Eemnesser Koe" voor. Op de foto staan verder vlnr: de woordvoerder van het Comité Wim van Tol, de Wethouder die de uitreiking deed mw. A.Grothauzen-Robeers en de andere twee voor de trofee genomineerde personen Bert Snel (Werkgroep Pax Christi) en Evert Veldhuizen (SV Eemnes).

Loflied op de Eemnesser Koe

O, lekker stuk!
 Omringd door al je vrienden,
 vereeuwigd in het steen,
 zo ben je nu te vinden
 op Eemnesser grond!
 Keihard maar artistiek
 markeer je twee rotonden

naast het Vierkante Bos;
weldra ook omgevormd
tot weer een massa steen!

Daar was mijn speelterrein
toen ik een jochie was:
Vierkante Bos met wei en sloten,
omringd door korenvelden;
daartussen liep jij rond.

Je bent er nu verdreven!
Je staat er als symbool
voor al het goede leven!
Vruchtbaarheid en welvaart
heb jij ons steeds gegeven
met hopen stront en stank gepaard!
Het was ons om het even.
Jij hoorde er echt bij!

Gelukkig loop je nog te pronken
in onze, o zo mooie polder,
ver weg van steen en van het ronken!
Wees maar gerust, o lekker stuk,
die polder blijft van jou!

We houden echt van jou:
van je fraaie koeienlijf,
de nuchtere blik in je ogen,
je stevige poten in de klei,
zo helemaal zonder tierelantijnen!

Blijf zelfstandig en sterk!
Hou die BEL-buren goed in de gaten.
Ze motten je niet,
zelfs niet op een rotonde!

Sta dus pal voor je Eemnesser stek!
Voordat je het weet,
hangt er een BEL om je nek!

Willy, Rob, Rinus, Wim en Rob:
wees zuinig op de Eemnesser Koeien Trofee;
jullie doen er geweldig werk mee!
BRAVO!
Een driewerf BOE!

Korte geschiedenis van het geslacht Riggeling in Eemnes

Sinds 1881 woont de familie Riggeling in Eemnes. Het is een van oorsprong Nederlands-Hervormde familie, waarvan de mannen in Eemnes enkele generaties actief waren als huisschilder. Momenteel is er nog één Riggeling in Eemnes woonachtig.

Voor zover de voorgeschiedenis van deze familie is onderzocht, valt alleen te stellen, dat ze afkomstig is uit de provincie Zuid-Holland. De oudste vermeldingen gaan terug naar Zevenhoven.

Dit overzicht begint met:

- I. **Joost Hendrik Riggeling**
Geboren 1803
Overleden Uithoorn 05-11-1847
trouwt Neeltje Fuik
geboren 1805

Joost moet gewoond hebben in Zevenhoven. Hij is overleden in Uithoorn. Van beroep was hij smidsknecht. Uit zijn huwelijk

Laarderweg Eemnes ca. 1930.

Het huis met het kruisje erboven is Laarderweg 29. In die tijd was het huis bewoond door de familie Riggeling. Vader Hendrik had hier zijn schildersbedrijf.

met Neeltje Fuik zijn zes kinderen geboren. Deze kinderen zijn geboren in Aarlanderveen, Alphen en Uithoorn. Eén van de kinderen is doodgeboren. Naast dochter Mietje (1835-1837) waren er vier zonen. De oudste zoon was:

II

Joost Hendrik Riggeling

geboren Alphen en Rietveld 10-01-1838
overleden Hillegom 26-12-1862
trouwt

Geertruida Nooij (De Nooij)

geboren Hillegom 21-06-1832
overleden ???

Deze Joost was werkmán van beroep. Uit zijn huwelijk met Geertruida Nooij zijn twee zoons geboren:

- Hendrik Joost (1858-1945) en
- Wouterus (1862-1871).

Ruim 4 maanden na de geboorte van de jongste zoon stierf vader Joost.

Bijna drie jaar later- op 30 november 1865- verhuist moeder Geertruida naar Amsterdam. Hendrik Joost en waarschijnlijk ook zijn broer Wouterus worden dan opgenomen in een armenhuis in Hillegom. Het is niet bekend wat er verder met hun moeder is gebeurd. Wouterus overlijdt in 1871 in Hillegom. Hendrik Joost blijft tot $\pm$ 1877 in het armenhuis in Hillegom. Met hem vervolgen we nu ons verhaal:

III

Hendrik Joost Riggeling

geboren Uithoorn 12-10-1858

overleden Eemnes 12-09-1945

trouwt Eemnes 04-05-1883

Anna Haase

Hendrik Jan Riggeling (1884-1969) in actie als huisschilder.
Foto genomen ca. 1910

Hendrik Riggeling (1884-1969) en zijn vrouw Aaltje Scherpenzeel (1881-1967)

geboren Nijkerk	20-04-1853
overleden Eemnes	02-07-1901

Hendrik Joost werd in de wandeling Joost genoemd. Zijn vader stierf toen hij vier jaar oud was en hij is drie jaar later in een armenhuis terecht gekomen. Hij vestigde zich op 12 augustus 1881 vanuit Hillegom in Eemnes.

Joost was schilder van beroep. In Eemnes vond hij zijn vrouw Anna Haase. Ze was geboren in Nijkerk als dochter van Gerrit Driessen Haase en Hendrikje Brons. Hoogstwaarschijnlijk werkte ze al vanaf 4 mei 1882 in Eemnes. Ze was dienstbode bij Dominee H. Doornveld in Eemnes-Buiten. Op 4 mei 1883 is het paar getrouwd.

In 1884 liet Joost Riggeling het pand Laarderweg 17-19 bouwen. In de noorderhelft woonde hij en in de andere helft was de werkplaats. Totdat het pand in 1996 werd afgebroken zat er

in de muur van nr. 19 een steentje waarbij in het cement in de plint de volgende tekst gekrabd was: "Eerste steen gelegd door H.J.Riggeling, oud 2 M 27/4 maand 1884"

Hiermee wordt bedoeld Hendrik Jan de zoon van Joost, die in 1884 was geboren.

Op 18 oktober 1888 sloeg het noodlot toe: er woedde een felle brand in de woning van de familie Riggeling.

In de "Gooi en Eemlander" van 19 oktober 1888 stond het volgende verslag:

"Gisteravond acht uur sloeg de vlam uit het huis van den schilder Riggeling terwijl de bewoners een poosje afwezig waren geweest.

Ofschoon spuit en toebehoren spoedig aanwezig waren en met kracht werkten, zijn huis en inboedel zoo goed als geheel verbrand. Tegen tien uur was het vuur gedoofd. De oorzaak van de brand is onbekend."

Na deze tegenslag werd het huis door aannemer Steven Koelewijn herbouwd. Joost Riggeling ging echter in een ander pand wonen. Met zijn gezin vestigde hij zich op Laarderweg 37. Rond 1895 volgde opnieuw een verhuizing nl. naar Laarderweg 43. Ook daar hield de familie het zo'n tien jaar uit. In 1901 was in dit huis Anna Haase, de vrouw van Joost overleden. Rond 1905 vestigde Joost zich met zijn kinderen op Laarderweg 128. Daar had hij een pand laten bouwen dat als café werd gebruikt. Velen in Eemnes kenden toen het volgende rijm:

Jan van Wijk bij 't kerkhof
Heeft een zaakje met verlof.
Maar Riggeling, die nare vent
Is voor hem een grote concurrent.

Toch hield Joost Riggeling het in zijn café ook niet veel langer dan een jaar of tien uit. Rond 1916 trok hij in bij zijn zoon Hendrik op de Laarderweg 29 en daar is hij tot zijn dood in 1945 blijven wonen.

Joost was volgens zijn kleinzoon Jan een goed vakman maar beslist geen zakenman. Hij was huisschilder maar had daarnaast ook nog enkele specialisaties: nl. het schilderen van rijtuigjes en het maken van marmerimitatie. Ook was hij goed in het schilderen van vlammetjes op kasten. Dit laatste vroeg een heel speciale techniek: je moest te werk gaan met een lange nagel van je rechterduim en een doekje gedoopt in saus. Met een kam kon je de nerf van het hout erin krijgen.

Joost was geen gemakkelijk man, die zo af en toe ook bezig was als kunstschilder. Hij schijnt bovendien specialist geweest te zijn in het beschilderen van theebladen. Zijn schildersbedrijf in Eemnes is overgenomen door zijn enige zoon Henk Riggeling. Tot in de dertiger jaren (hij was toen al in de 70) is Joost nog blijven meeschilderen.

Familie Riggeling

v.l.n.r. Anna Riggeling, vader Hendrik Riggeling (zit achter de bloemen), Thijmen Bast, grootvader Joost Riggeling, moeder Aaltje Scherpenzeel (zittend), Jan Riggeling en Jannetje v.d. Bunt.

Foto genomen op 26-08-1938 bij de woning Laarderweg 29 t.g.v. het 25-jarig huwelijk van de ouders.

Vier generaties gefotografeerd op 27 februari 1966:

vlnr: Aaltje Riggeling-Scherpenzeel, Adie van der Linde- Bast, Anna Bast-Riggeling, Irma v.d. Linde.

Uit het huwelijk van Joost Riggeling en Anna Haase zijn twee dochters en een zoon geboren De dochters waren:

1. **Hendrica Geertruida Riggeling**
 geboren Eemnes 07-03-1886
 overleden Hilversum 23-05-1947
 trouwt Hilversum 31-05-1924
Cornelis Overhage
 geboren Hilversum 26-12-1890
 overleden Hilversum 29-05-1952

Riek werd verliefd op Kees Overhage, ook wel Kees Klomp genoemd. Hij was los werkmán en volgens de familie verhalen zou hij als koloniaal naar Indië zijn gegaan. Daardoor heeft het zo lang geduurd voordat hij met Riek getrouwd is. In feite schijnt Kees nooit echt in Indië te zijn aangekomen. Riek

woonde tot 1919 in Eemnes waar haar drie oudste kinderen werden geboren:

- Anna Geertruida geboren 15-11-1908
- Hendrik geboren 22-07-1915
- Bernard geboren 01-04-1918

Een zoon van Bernard woont momenteel in Schotland.

Na een jaar in Laren gewoond te hebben, woonde Riek vanaf 1920 tot haar dood in Hilversum. Daar is in 1921 nog haar zoon Cornelis geboren.

De tweede dochter was:

Geertruida Maria Riggeling

geboren Eemnes 23-08-1888
overleden Laren NH 04-10-1972
trouwt Eemnes 08-06-1908

Hendrik Altena

geboren Genemuiden 15-10-1882
overleden Oegstgeest 16-02-1955

Trui Riggeling trouwde dus met Hendrik Altena, die schipper van beroep was. Zo heeft hij gevaren op een Rijnaak. Kort na haar huwelijk (22 januari 1909) vertrok Trui uit Eemnes om zich in Genemuiden te vestigen. Via Katwijk kwam ze in 1938 in Valkenburg (ZH) terecht en in 1943 in Oegstgeest. Daar stierf haar man in 1955. Van 1964 tot 1971 woonde ze in Amsterdam en haar laatste levensjaar bracht ze door bij haar dochter in Blaricum.

De enige zoon van Joost Riggeling en Anna Haase was:

IV

Hendrik Jan Riggeling

geboren Eemnes 27-02-1884
overleden Laren NH 21-10-1969
trouwt Eemnes 26-08-1913

Aaltje Scherpenzeel

geboren Eemnes 22-11-1881

Hendrik Riggeling (1884-1969) met zijn achterkleinkinderen Irma (geb. 1966) en Eric (geb. 1968) van der Linde.

Foto genomen in de zomer van 1969.

overleden Laren NH 10-12-1967

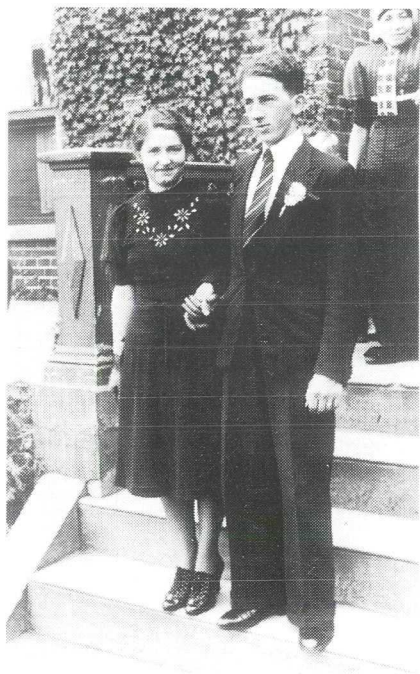
Toen Henk van de lagere school af kwam, ging hij meteen bij zijn vader in het bedrijf om het schildersvak te leren. Tussendoor ging hij in militaire dienst bij de Infanterie in Amersfoort. Op 19 oktober 1909 verhuisde hij van Eemnes naar Bunschoten. Volgens zijn kinderen had hij veel werk aan de Eemdijk. Hij had daar ook een werkplaats bij Klaas Hoolwerf en vermoedelijk heeft hij daar ook gewoond. Je kunt wel zeggen, dat hij in Eemdijk huis aan huis schilderde. Later had hij ook vaak knechts uit Spakenburg. Niet ver van Eemdijk, op de Eemnesser Sluis woonde Aaltje Scherpenzeel, het meisje waar Henk Riggeling verliefd op werd. Ze trouwden op 26 augustus 1913 in Eemnes en vlak daarvoor op 23 juli 1913 was Henk weer van Bunschoten naar Eemnes verhuisd.

Volgens hun kinderen gingen Henk Riggeling en Aaltje Scherpnzeel na hun huwelijk op Laarderweg 29 wonen. Henk heeft dat huis zelf gebouwd en daar heeft hij vier jaar over gedaan. Er zat ook een speciale eerste steen in. Bij het huis was een werkplaats die door de familie de winkel werd genoemd.

Volgens zijn zoon Jan was Henk Riggeling een rustige man, die zich echter wel druk kon maken wanneer er in zijn ogen iets onrechtvaardig was. Zijn zoon noemt hem een geweldig vakman maar evenals zijn vader geen zakenman.

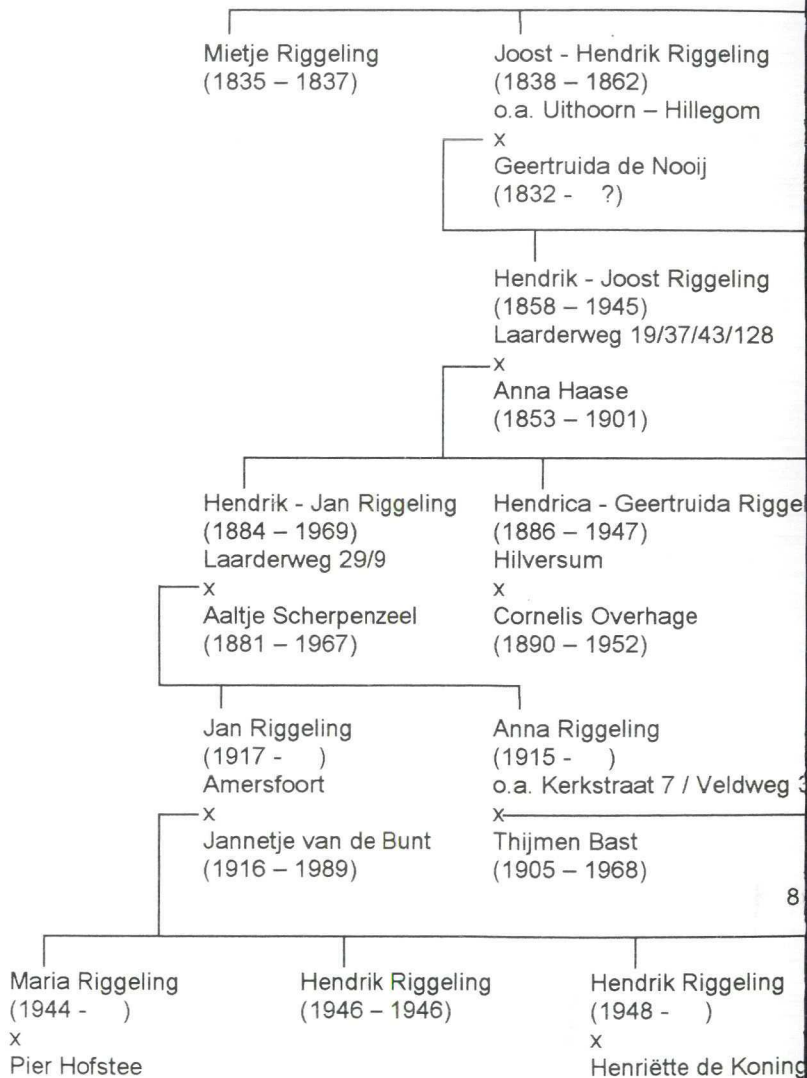
Zijn specialiteit was houtimitatie, het beschilderen van kasten. Naast huizen schilderde hij ook rijtuigen en tentwagentjes.

Op 9 februari 1956 verlieten Henk en zijn vrouw de woning op

Jan Riggeling (geb. 1917) en zijn vrouw Jannetje v.d. Bunt (1916-1989).
Foto uit 1940

STAMBOOM VAN HET GESLACHT
RIGGELING IN EEMNES

Hendrik Riggeling
(1803 - 1847)
Zevenhoven - Uithoorn

x Neeltje Fuik
(1805 - ?)

Dirk Riggeling
(1840 - 1841)

Willem Riggeling
(1841 - ?)

Gerrit Riggeling
(1844 - 1844)

Wouterus Riggeling
(1862 - 1871)

Geertruida - Maria Riggeling
(1888 - 1972)
o.a. Oegstgeest - Amsterdam

x
Hendrik Altena
(1882 - 1955)

deren

Cornelia Riggeling
(1952 -)

x
Hermannus Weenink

Rechts: Jan Riggeling (geb. 1917) in actie als kwaliteitscontroleur voor hout, waarschijnlijk in Frankrijk.

Laarderweg 29. Daarmee kwam er in feite een einde aan het schilderswerk. Ze ruilden van woning met Wout Bos en kwamen nu terecht op Laarderweg 9, naast Brand Blom. Daar bleef Henk wonen tot na de dood van zijn vrouw. Daarna heeft hij nog 1½ jaar bij zijn dochter Anna op Veldweg 37 gewoond.

Uit het huwelijk van Henk Riggeling en Aaltje Scherpenzeel zijn twee kinderen geboren. De oudste was een dochter:

V.1

Anna Riggeling

geboren Eemnes 25-03-1915

trouwt Eemnes 06-08-1940

Thijmen Bast

geboren Baarn 25-02-1905

overleden Laren NH 14-09-1968

Anna Riggeling leerde haar man kennen bij familie. Een neef van haar moeder was getrouwd met een zuster van Thijmen. Na haar huwelijk ging ze inwonen bij familie van haar man in Hilversum. Daar werd in 1941 dochter Adie geboren. Door de oorlog kwam haar man in Duitsland terecht. Toen is Anna met de baby tijdelijk weer bij haar ouders ingetrokken. Toen haar man na de oorlog terugkwam, konden ze onderdak krijgen op Kerstraat 7 in Eemnes. Daar heeft het gezin tien jaar gewoond. Vervolgens werd een woning betrokken op Veldweg 37.

Vanaf 1982 woont Anna Bast-Riggeling nu in het bejaardencomplex aan De Waag.

Thijmen Bast was fabrieksarbeider van beroep. Hij en zijn vrouw kregen acht kinderen:

- Aaltje geboren 12-07-1941
- Jannetje geboren 31-07-1946
- Hendrika geboren 14-10-1947

Joost Riggeling (1858-1945) in actie achter de schildersezels.

- Peter geboren 28-11-1948 overleden 25-05-1972
- Gerda geboren 29-03-1950
- Anna geboren 03-09-1951
- Theo geboren 09-01-1955
- Jan geboren 14-09-1956

De enige zoon van Henk Riggeling en Aaltje Scherpenzeel was:

V.2

Jan Riggeling

geboren Eemnes 28-04-1917

trouwt Amersfoort 14-04-1943

Jannetje v.d. Bunt

geboren Achterveld 25-06-1916

overleden Amersfoort 15-04-1989

Jan volgde de lagere school (Bijbelschool) in Eemnes. Nadat hij op een vrijdag afscheid had genomen van die school moest hij meteen de volgende zaterdag bij zijn vader gaan werken. Ze gingen naar een karwei in Laren, bij mensen waar Ger van tante Mart Scherpenzeel werkte. Daar moesten de plafonds gedaan worden. Toen Jan om 12 uur naar huis mocht om te eten, kon hij zijn hand nauwelijks meer omhoog krijgen. Thuis kreeg hij te horen: "dit was de eerste keer en nu weet je voor je hele leven van doorzetten!"

Jan ging naar een Avondschool (Ambachtsschool in Hilversum) om daar verder het vak te leren. Dat betekende na je werk snel eten en dan weer naar school. Bij slechte weersomstandigheden viel dat niet mee. Zijn vader zei dan: "Je kunt hem nu toch niet op de fiets wegsturen", waarop zijn moeder reageerde: "Rijden, daar wordt je hard van!" Moeder Aaltje Scherpenzeel was dan ook opgegroeid in de boerderij bij de Eemnesser Sluis.

Van daar moesten ze altijd door weer en wind naar het dorp Eemnes. De kerkgang naar Eemnes werd op zondag nooit overgeslagen. Bij normaal weer gingen ze met de boot. Als het had gevoren gingen ze op de schaats. Op Kerkstraat 18 woonde familie. Daar hingen de zondagse kleren. Na zich daar verkleed

Geertruida Maria Riggeling (1888-1972) gehuwd met Hendrik Altena (1882-1955)

te hebben, ging de familie Scherpenzeel keurig naar de kerk.

Jan Riggeling deed het goed in het schildersvak. Hij mocht van zijn vader geregeld gaan werken bij andere schilders in de omgeving. Zo werkte hij veel bij Henk Machielse. Toen hij 14 jaar oud was, had hij eens tot grote tevredenheid van Machielse gewerkt en daarom had hij een aardige duit gekregen. Thuisgekomen vond zijn vader dat Jan veel te veel geld gekregen had, waarop hij het netjes bij de baas terug kon brengen.

Toen Jan 16 jaar was (1903) leerde hij zijn toekomstige vrouw kennen. Ze heette Jannetje v.d. Bunt en ze kwam nog wel eens over de vloer bij zijn oom Gijs Scherpenzeel op Laarderweg 45. De vrouw van Gijs, Heintje Doornekamp, was eerst getrouwd geweest met een broer van Jannetje d'r moeder. Jannetje had geen ouders meer en ze woonde en werkte als dienstmeisje bij de familie Schuitema, een goeude Amersfoortse familie. Ze werd er als een dochter behandeld en Jan als een schoonzoon. Na de kennismaking volgden nog heel wat jaren verkering.

Jan bleef ondertussen bij zijn vader werken. Maar in de oorlog werd het steeds moeilijker om materiaal te krijgen. Bovendien had Jan ook wel wat ambities. Toen kwam zijn kans: via een kennis van de familie Schuitema kon hij een baan bij de Spoorwegen krijgen. Op zaterdag kreeg hij hier bericht van en op maandag kon hij starten. Dat was op 23 maart 1942. Een half jaar lang fietste Jan elke dag van Eemnes naar Amersfoort en terug. Op 10 augustus 1942 vestigde hij zich definitief in Amersfoort en hij is er tot op heden blijven wonen. Nadat hij een half jaar in de kost geweest was, trouwde hij op 14 april 1943 met zijn Jannetje v.d. Bunt.

Bij de Spoorwegen heeft Jan zich mooi opgewerkt. Hij is begonnen met het schilderen van het materieel en uiteindelijk heeft hij gewerkt met 60 man. In de loop van de tijd hield hij

Trouwfoto van Anna Riggeling (geb. 1915) en Thijmen Bast (1905-1968).
Genomen in Eemnes op 06-08-1940.

zich steeds minder met vakwerk bezig en ging hij zich met de kwaliteit van met name hout en verf bezighouden. Hij volgde een driejarige opleiding aan de Houtacademie waarna hij kwaliteitscontroleur werd. Vanuit zijn standplaats Amersfoort moest hij overal in Nederland en Europa hout gaan keuren. Achteraf kijkt Jan met veel genoegen terug op zijn beroepsleven. Hij stelt dat hij een hoop te danken heeft aan zijn vader en grootvader. Tot zijn 60^e jaar bleef hij actief in zijn beroep. Uit het huwelijk van Jan Riggeling en Jannetje v.d Bunt zijn vier kinderen geboren

1. Maria Riggeling
geboren Eemnes 1944.
Door het uitbreken van de Spoorwegstaking in september 1944 was Jan genoodzaakt met zijn vrouw in Eemnes bij zijn ouders onder te duiken. Daar is toen hun oudste dochter Maria geboren. Ze is in 1967 getrouwd met Pier Hofstee.
2. Hendrik Riggeling
geboren 1946 overleden 1946
3. Hendrik Riggeling
geboren 1948
getrouwd in 1971 met
Henriette de Koning.
Uit dit huwelijk zijn geboren Joost Riggeling (30-12-1973)
en Ilja Riggeling (21-11-1976)
4. Cornelia Riggeling
geboren 1952
getrouwd in 1977 met
Hermannus Weenink.

Hiermee wordt dit overzicht van de familie Riggeling besloten. Het is beslist geen volledig overzicht geworden maar hopelijk wel een aanzet tot verder onderzoek.

Familiefoto genomen bij het huwelijk van Adie Bast en Dirk van der Linde in Eemnes op 18 september 1963.

vlnr Thijmen Bast/ Adie Bast/ Dirk v.d. Linde, Anna Riggeling

Verschillende mensen hebben meegewerkt aan het tot stand komen van dit artikel. Mevrouw Anna Bast-Riggeling uit Eemnes en de heer Jan Riggeling uit Amersfoort hebben gezorgd voor veel informatie en voor diverse foto's. Er is ook fotomateriaal beschikbaar gesteld door de heren Dirk van der Linde en Jan Manten.

Deze mensen worden hartelijk bedankt voor hun bereidwillige medewerking.

Voor op- of aanmerkingen i.v.m. dit artikel kunt u terecht bij de samensteller:

Henk van Hees
Kerkstraat 15
3755 CK Eemnes
0350-538 9849

VOOR DE FEESTDAGEN

Met het oog op de komende feestmaanden willen wij u graag attenderen op onze boeken en ansichtkaarten.

Wij hebben nog in voorraad:

Fotoboek Uit Grootmoederstijd	f 25,--
niet leden	- 30,--
Het Eemland I (bijna uitverkocht)	
Korte levensbeschrijvingen van personen uit het Eemland	- 25,—
Eemnes, geschiedenis&architectuur	- 34.50
RABObankboek Jubileumuitgave 1904-1994	- 15,--
De Kerk in het Midden	
(Geschiedenis R.K. Parochie Eemnes)	- 10,--
Vrijheidsmonument	
(opbrengst tbv vrijheidsmonument)	- 30,--
Eemnes in de kaart gekeken	- 6,50
Verjaardagskalender met mooie foto's van Eemnes	- 10,--
Kwartaalboekjes HKE Eemnes vanaf ca 1985	
en enkele exemplaren voor 1985	- 7,50
Om o.a. te verzenden of in te lijsten diverse ansichtkaarten van het Sluisje en andere onderwerpen	prijzen vanaf - 1,50
Ook is het mogelijk een geschenk-abonnement te geven	- 25,--

Bovenstaande uitgaven zijn te verkrijgen tijdens de openstelling van de oudheidkamer: elke zaterdag van 14.00 tot 16.00 uur

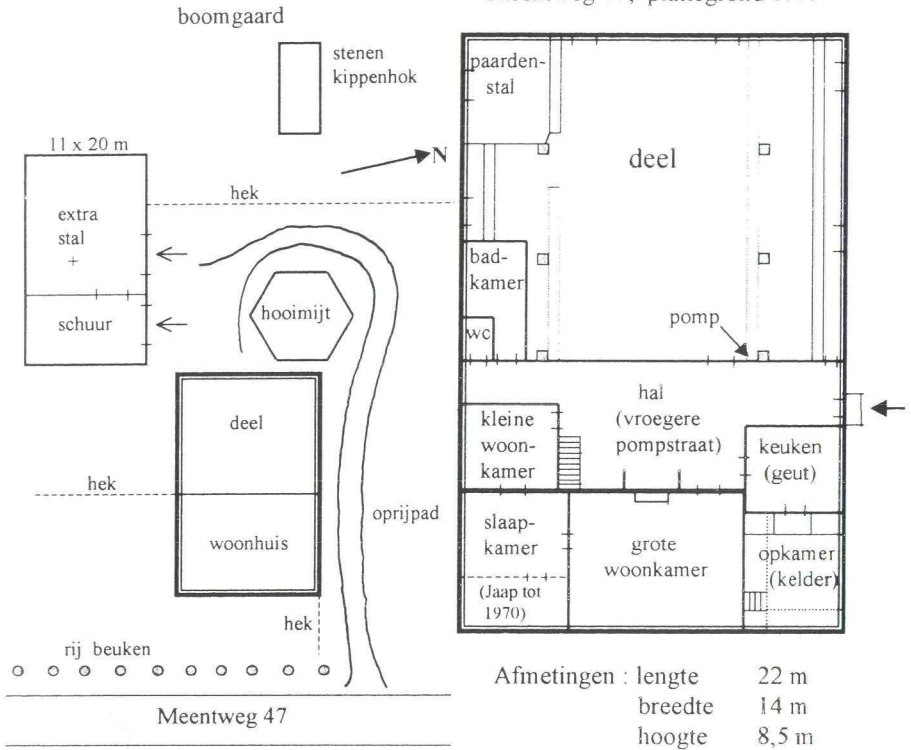
De boerderij Meentweg 47 en de bewoners

Waarschijnlijk is deze boerderij het jongste Rijksmonument in Eemnes. De voorgevel geeft het jaar 1877 en niets in dit pand duidt op een oudere leeftijd. Na dat jaar is er aan het gebouw echter heel weinig veranderd. Door de rij beuken voor de boerderij, het oprijpad, de hooimijt en boomgaard achter en vooral ook door de ruimtes binnen, is het een prachtig voorbeeld van het boerenbedrijf van ongeveer 100 jaar geleden. In het recent over Eemnes verschenen boek van het Monumenten Inventarisatie Project Utrecht (MIP) is het pand ingedeeld in de categorie met drie sterren ***, wat wil zeggen “monumentaal en zeer waardevol”. De aanleiding voor dit artikel in het boekje van HKE is de verwachting, dat er nu in en rond het gebouw snel veranderingen komen. Na het overlijden van de laatste oude bewoner Jaap Schaap is de boerderij namelijk verkocht.

Meentweg 47. Vroeg in de ochtend in april 1999. Een idyllisch geheel, dat wordt versterkt door de rij grote beukenbomen voor de boerderij.

Meentweg 47; plattegrond 1999

In april 1999 hebben Désirée van Oostrum en Rom van der Schaaf wat foto's gemaakt, om voor de Historische Kring Eemnes iets te bewaren van de vroegere situatie. Aan de deelen en de kamers kon je zien, dat de tijd er jaren heeft stil gestaan. Gezien de omstandigheden van de laatste bewoners is dat begrijpelijk. Bart Meijer (1883 – 1970), de laatste boer van Meentweg 47, was het al ongeveer 50 jaar geleden rustiger aan gaan doen. Korte tijd later overleed zijn vrouw Elisabeth. Bart en Elisabeth hadden geen kinderen, maar vanaf de twintiger jaren heeft Jaap Schaap (1916 – 1999) als pleegzoon bij hen gewoond. Jaap werd echter geen boer. Hij vond een loopbaan van ruim 40 jaar bij de gemeente Eemnes en was er tot zijn pensioen in 1981 een zeer geachte Gemeenteontvanger. Toen hij

op 3 maart 1999 overleed, had hij al jaren als oudere man alleen gewoond op Meentweg 47. De laatste jaren kreeg hij veel ondersteuning van de bureu, de familie Rozenberg van Meentweg 45, en van enkele anderen.

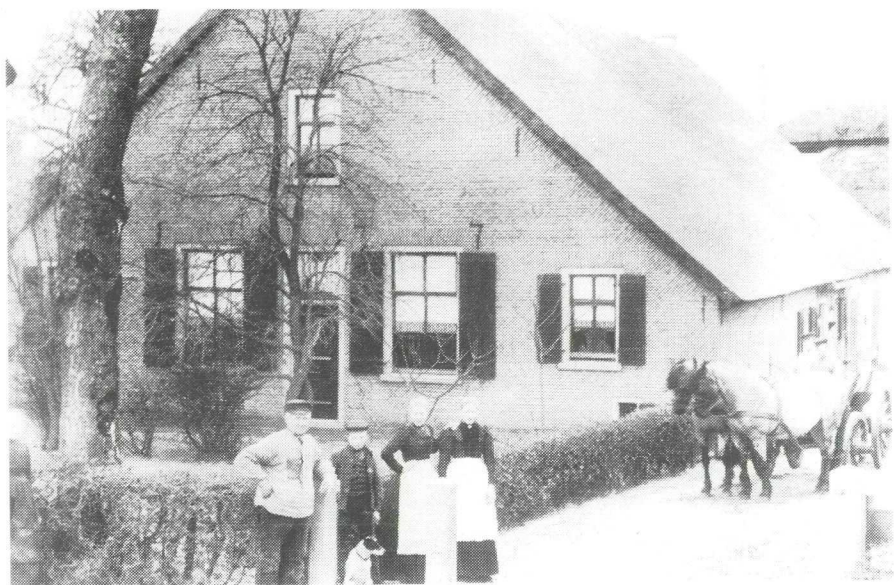
Algemene indruk van het pand

De boerderij is van het langhuistype. In vergelijking met andere langhuis boerderijen in Eemnes is deze boerderij tamelijk breed en hoog, maar kort. Bijgaande foto's en de plattegrond geven een goed beeld. Er is in menig opzicht overeenkomst met andere boerderijen. Maar de volgende details van Meentweg 47 zijn bijzonder ten opzichte van oudere monumenten:

- De luiken aan de zuidkant (slaapkamer en kleine woonkamer) draaien niet aan de buitenzijde, maar schuiven in de binnenwand.

Vergelijking van deze foto van 1967 met recente foto's toont aan, dat er aan het pand niets is gewijzigd. Alleen in de tuin zijn er kleine verschillen (bank weg en paar grote bomen geveld).

Hier, omstreeks 1905, was de boerderij nog in volle glorie. Meest links staat de eerste eigenaar, Manus Meijer (1845 – 1913). Op de bok van de wagen zit zijn zoon Bart Meijer (1883 – 1970), die de tweede en laatste boer zou worden van deze boerderij.

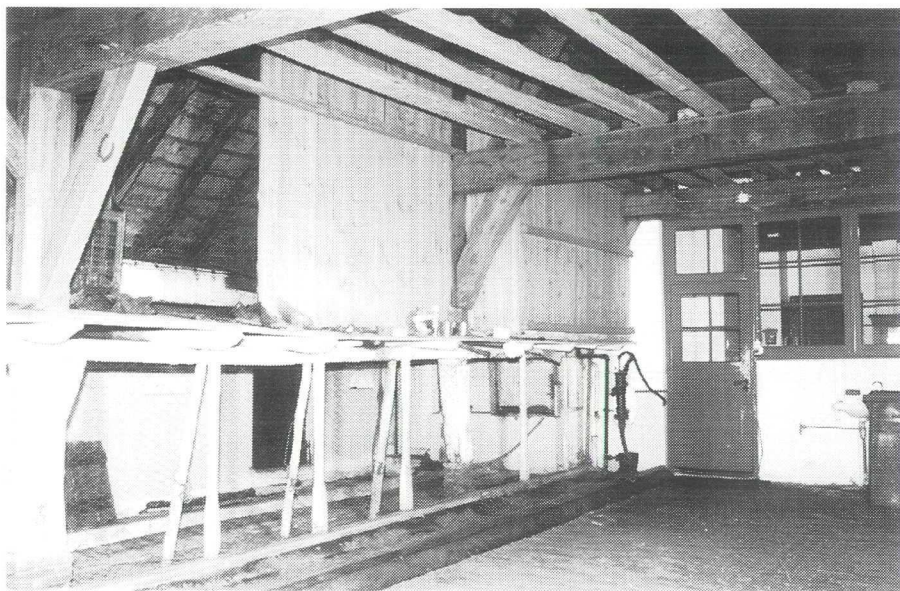
- De halfronde stalraampjes zijn er nog. Bij veel boerderijen moesten deze inmiddels worden vervangen door grotere ramen om meer licht te krijgen voor het vee.
- Drie muren tonen geen sporen van gedeeltelijk herstel of aanpassing. De gehele noordgevel is van machinaal geproduceerde bakstenen (dikke Vechtformaat 21,5 x 10,5 x 4,5 cm). De oostgevel en zuidgevel zijn van fraaiere handvorm stenen, namelijk voor de oostgevel Waalsteentjes (21,5 x 10,5 x 5,0) en voor de zuidgevel stenen van het gewone Vechtformaat (22 x 10,5 x 4,0). De westgevel is begin zeventiger jaren geheel vernieuwd met afgebikte handvorm stenen, afkomstig van de oorspronkelijke muur.
- De kelder heeft behalve het gebruikelijke raam aan de oostzijde ook nog een raam aan de noordkant.
- De zolder boven de grote kamer is gebouwd als echte gebruiksruimte met een rij kasten voor opslag van diverse

benodigdheden en latten en buizen om dekkleden en dergelijke uit te hangen.

Het geheel geeft de indruk, dat men in 1877 de gehele boerderij nieuw heeft gebouwd. Tot nu toe hebben we hiervan in de archieven geen bevestiging kunnen vinden. Uit gegevens van de gemeente en het kadaster blijkt wel, dat op deze plaats vroeger ook een boerderij stond.

Veranderingen sedert de bouw in 1877

Om meer vee te kunnen houden, werd al snel schuin achter de boerderij een grote losse stal en schuur gebouwd (aan de zuidwestkant). In de stallen op de deel in de boerderij zelf was ook maar weinig plaats. Namelijk aan de noordkant voor 10 koeien en aan de zuidkant voor ongeveer 6 koeien en 2 paarden. Het

De noord-oosthoek van de deel. Zoals gebruikelijk, stonden de koeien met de kop naar het midden tussen de staken. Rechts achter is de in 1972 geplaatste scheidingswand met deur naar de hal. Links boven de pomp is de knechtenkamer, waar Arie Goor lange tijd woonde. De ladder voor de ingang van de knechtenkamer stond in de pompstraat, bij de voordeur.

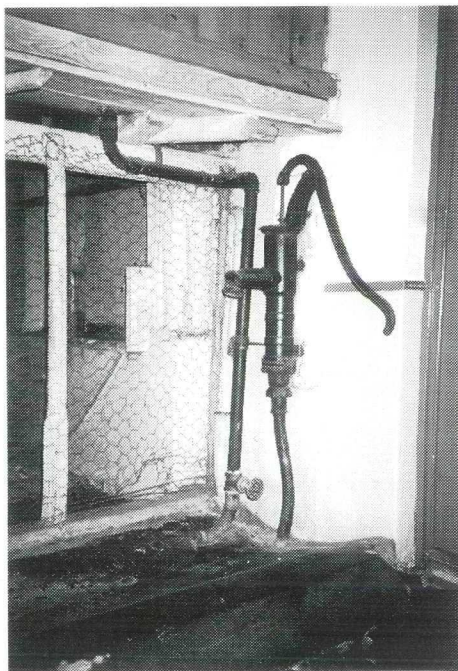
De koeienstal in detail. Rechts is de groep en het loopstuk, dat werd gebruikt voor het ruimen van mest en tijdens het melken. In het midden een rand van bakstenen en cement, waar de melkimmers en melkkrukjes konden staan. De voorpoten van de koeien stonden in zand, zodat de koeien prettiger konden liggen.

jongvee en varkens hield Bart Meijer in de losse stal. Op de plaats waar nu een zeshoekige hooimijt staat met drie houten staanders, stond blijkens een foto van $\pm$ 1905 een vierkante hooimijt. Het stenen kippenhok in de boomgaard is in de veertiger jaren gebouwd.

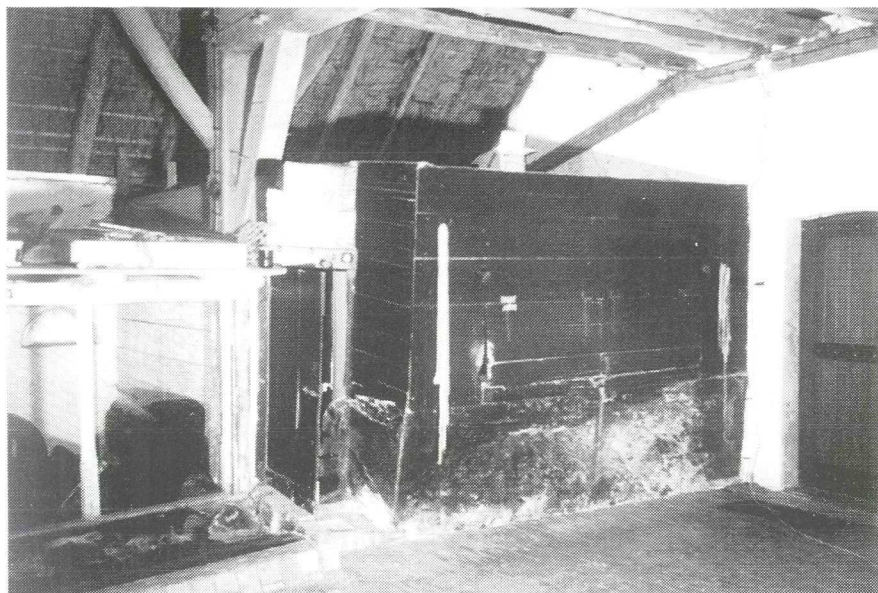
Omstreeks de dertiger jaren werden aan het woonhuis een paar kleine wijzigingen aangebracht. Namelijk: de grote schouw in de woonkamer werd vervangen door een gewone schoorsteenmantel voor een kolenkachel; ook werden het kozijn met kleine ruitjes van de keuken en de twee schuiframen van de zuidgevel vervangen door gewone moderne ramen met spanjolet (slaapkamer en kleine woonkamer; zie foto).

Toen Bart Meijer stopte met boeren, bleef alles eerst vrijwel

geheel in de oude staat; zowel de stallen als het woonhuis. Wel werden omstreeks 1960 de grote inrijdeuren van de westgevel vervangen door twee kleine deuren. Toen Eemnes gas kreeg (± 1968), lieten Bart en Jaap vier gaskachels plaatsen. In die tijd werden ook opdrachten voorbereid voor beperkte modernisering van het woongedeelte. Dit betrof alleen de keuken, hal, WC, badkamer en nog twee gaskachels. Pas in 1972 werd dit uitgevoerd. Dus enkele jaren na het overlijden van Bart. Ook werd toen groot onderhoud gepleegd aan het rieten dak en de eerder wat opgelapte westgevel werd nu vernieuwd. Beide wellicht met subsidie van Monumentenzorg.

De pomp stond vroeger aan de andere kant van de muur, in de pompstraat. De dikke waterleiding naast de pomp heeft hier altijd gezeten, voor het drinkwater voor de koeien. De leiding was aangesloten op de grote bak met welwater op de hilt. Het kippengaas voor de staken is pas aangebracht toen er geen koeien meer waren. Het gaas voorkwam, dat katten en honden die op de deel huisden het zand van de koeienstallen bevuilden.

De zuid-westhoek van de deel. Zoals vaker werd gedaan, is de paardenstal een afgescheiden stuk van de deel, zodat de paarden niet in de warme vochtige koeienlucht staan. Paarden hebben namelijk een lagere temperatuur nodig. Het voeren van de paarden werd vanaf de deel gedaan. Het luik naar de krib (voerbak) stond meestal wel open.

Onderduiken in de Tweede Wereldoorlog

De opkamer geeft toegang tot een verstopplaats. De linker kast heeft namelijk losse planken in de vloer, waardoor je in een smalle ruimte komt tussen de kelder en de ruimte onder de grote woonkamer. Naar men zegt is deze in de oorlog gebruikt door Jaap Schaap, die toen ruim 25 jaar was.

Overzicht bewoners en eigenaren

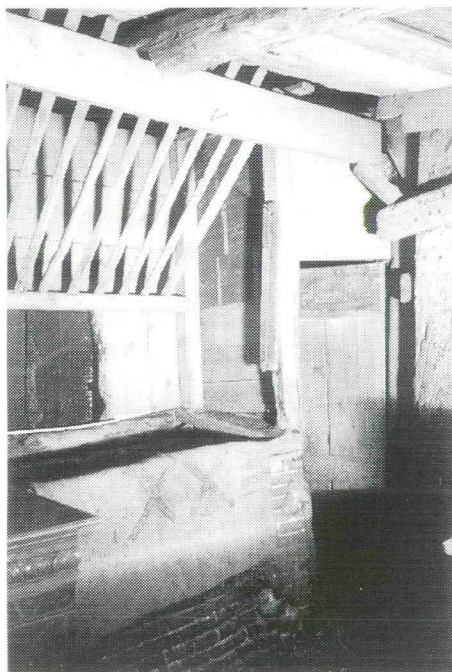
In de eerste plaats volgen hier de gegevens over de boerderij tot omstreeks 1876, dwz tot Manus Meijer eigenaar werd. Henk van Hees heeft deze informatie vergaard uit archieven van de gemeente Eemnes. Uit de lijst blijkt, dat van 1711 tot enige jaren na 1834 Meentweg 47 in bezit was van Secretaris Jacob Cramer en drie generaties nazaten. Uit het Oud Archief Eemnes blijkt

overigens, dat Jacob Cramer eigenaar was van veel meer grond, waar onder de percelen bij Meentweg 45 en 49.

1705 Executeur testamentair van de heer Pieter Minselet verkoopt aan Juffrouw Maria Wijtingh, weduwe van Mr. Christiaan van Staden, twee welgetimmerde huizen, naast elkaar in Gerrit Rijk Pijlenerf (Meentweg 45) en Cossen of Klein Simonserf (Meentweg 47). Volgens gegevens van de grote overstroming in 1702 is deze grond met twee huizen in 1702 al in bezit van de familie Van Staden, die de huizen verhuurt.

1707 Johan en Samuel van Staden verkopen de huizen aan Jacobus Mouton.

1711 Jacobus Mouton en zijn vrouw verkopen de twee

De binnenkant van de paardenstal. Links de ruif en de krib en bijna rechts het kleine deurtje naar de deel. De paarden gingen in en uit door een buitendeur van de paardenstal, die even groot is als de mestdeuren van de koeienstallen.

Rechts zien we hier het achterste deel van de zuidmuur met drie mooie stalraampjes en drie mestdeuren. Door de dichtst bij gelegen mestdeur moesten ook de paarden in en uit. De westgevel (links) is een vervanging van de oorspronkelijke gevel, waarbij de grote inrijdeuren zijn weg gelaten. Langs het dak heeft men wel dezelfde vlechtingen aangebracht als ook aanwezig zijn in de voorgevel.

hofsteden aan Secretaris Jacob Cramer. Deze werd in 1720 begraven in Eemnes. Mogelijk heette zijn vrouw Van Veeren. Waarschijnlijk gaat het bezit zo over op haar zoon Jan van Veeren, die van 1745 tot ca 1771 Ambachtsheer was van Bunschoten en Dijkhuizen (Eemdijk). Jan van Veeren verhuurt de huizen oa van 1745 tot 1752.

~1785 In deze periode verhuurt een Mr. Gijsbert Reitz; volgens het archief tenminste in 1784 en 1792.

1821 Nu is er een verschillende eigenaar van de twee stroken grond Gerrit Rijk Pijlenerf en Klein Simonserf (Meentweg 47). We volgen alleen Meentweg 47. Huurder is Cornelis Grootveld. Eigenaresse is mevrouw Anna Geertruida Jacoba Bosch (1767 – 1826), die een

dochter is van Anna Lucia Cramer – Van Veeren en Mr. Matthias Bosch. Zij trouwt in 1821 met Prof. Gabriël vaan Oordt (1757 –1836). Hoewel zij wonen in Utrecht, is mw. A.G.J.Bosch vermeld als Ambachtsvrouw van Bunschoten.

1834 Nu zijn de erven van mw. A.G.J.Bosch eigenaar, terwijl Cornelis Grootveld nog huurder is.

1846 Als eigenaar is geregistreerd mw. Van Hemert – geboren Reitz. Huurder is nu Bart Grootveld (oudste zoon van Cornelis). Het archief van latere eigenaren is medio 1999 niet toegankelijk, zodat er enige onduidelijkheid blijft ten aanzien van de overdracht aan Hermanus Meijer.

1860 Volgens het Bevolkingsregister wonen Bart Grootveld (1805 - 1892; landbouwer), zijn broer Melis

Deze foto toont de constructie van de binten. Het is ons niet bekend, waarom er verschil is in afwerking aan noord- en zuidzijde. Op de horizontale balken, slieten genoemd, werd vroeger in de winter het graan bewaard, totdat er tijd was om te dorsen.

De kelder heeft een tongewelf en is 185 cm hoog. De vloer van rode plavuizen is nog in heel goede staat. Kaas, weckflessen en andere voorraden werden links en rechts op de planken gezet. Achteraan is de pekelbak voor conserveren van vlees. Tot in de vijftiger jaren werden veel producten door Bet Meijer en haar hulpen zelf gemaakt.

(1808 - 1884) en een dienstbode zeker tot 1876 op Meentweg 47. Enige tijd later wonen zij aan het einde van de Meentweg (op het vroegere nummer B192), maar de verhuisdatum is niet vermeld.

Overzicht bewoners en eigenaren sedert de vernieuwing in 1877:
1877

Hermanus Meijer (1845 – 1913) trouwde in 1877 met Cornelia van Essen (1844 – 1925), die kwam van Wakkerendijk 88 (Wolfstede). Hij kocht de boerderij waarschijnlijk bij zijn huwelijk. Zijn ouders Jacob Meijer (1816 – 1899) en Jannetje Blom (1814 – 1890) woonden op Wakkerendijk 16-20. Jacob was beurtschipper tussen Eemnes en Amsterdam. Waarschijnlijk omdat zijn enige zoon Manus geen schipper wilde worden, maar boer, deed hij in 1878 de beurtvaart over aan zijn knecht

Willem van IJken.

Manus en Cornelia kregen vijf kinderen, waarvan de eerste zoon en dochter een tweeling waren. Deze kinderen waren:

Jacob: 1878 – 1895. Hij is dus al op 17-jarige leeftijd overleden.

Jannigje: 1878 – 1962. Zij is in 1910 getrouwd met Mijndert Johan Seldenrijk uit Eemnes.

Jannetje: 1880 – 1888. Zij is dus al op 8-jarige leeftijd overleden.

Bart: 1883 – 1970. Als de enige nog levende zoon, zou hij de opvolger voor de boerderij Meentweg 47 worden.

Gerarda: 1886 – 1918. Zij is in 1913 getrouwd met vishandelaar Hendrik Schaap (1885 – 1951) uit Huizen.

Hun nakomelingen zouden nog een rol spelen voor Meentweg 47. Zij kregen drie kinderen:

De pekelbak van dichtbij. De afmetingen zijn: 210 x 55 cm met een diepte van 20 cm. De rand is 37 cm boven de vloer.

Op de in 1972 geplaatste scheidingswand zijn vijf van dergelijke tegeltableaus aangebracht. Alle met een andere voorstelling. Deze tableaus sierden vroeger in de grote woonkamer de muur achter de schouw, die al in de dertiger jaren werd afgebroken.

Gesina: 1914 – 1984. Zij is niet getrouwd en gestorven in Haamstede.

Cornelia (Corrie): geboren 1915. Zij leeft nog en woont nu in Zierikzee.

Jakob (Jaap): 04-10-1916 tot 03-03-1999. Over hem vertellen we later veel meer, omdat hij lang op Meentweg 47 zou wonen.

In 1918, toen de kinderen nog heel klein waren, is moeder Gerarda overleden aan de Spaanse Griep, die in die tijd heel veel slachtoffers maakte. Vader Hendrik hertrouwde in 1920, maar de tweede vrouw zorgde helemaal niet goed voor de drie kinderen. De dochters Gesina en Cornelia werden daarom vanaf 1922 opgevoed

door een zuster van Hendrik in Huizen. Jaap ging toen naar Meentweg 47.

1912 Bart Meijer trouwde in 1912 met Elisabeth Lagemaat (1886 – 1957), die afkomstig was uit Leusden. Zij kregen geen kinderen. Op 30-03-1922 werd de ruim 5 jaar oude zoon van zuster Gerarda, als Jakob Schaap ingeschreven bij de Burgerlijke Stand van Eemnes en opgenomen als pleegzoon van Bart en Elisabeth.

1970 Toen Bart stierf, werd Jaap Schaap eigenaar van Meentweg 47. Hij bleef als vrijgezel alleen wonen op Meentweg 47 tot zijn overlijden in 1999. Bart Meijer had al veel grond verkocht, onder andere de strook aan de westzijde, voor de bouw van de Noordbuurt van Eemnes. Andere percelen werden eerst verhuurd, maar later heeft Jaap Schaap alles verkocht, behalve het stuk van de boerderij en de boomgaard.

Achter de boerderij staat nog een grote los gebouwde stal met dwars geplaatst deel voor opslag van werktuigen. Sedert de dertiger jaren is hier heel weinig veranderd.

De ouders van Jaap Schaap: Gerarda Meijer en Hendrik Schaap. Waarschijnlijk is de foto genomen op hun trouwdag 19-06-1913. Door omstandigheden zou Hendrik later nog tweemaal in het huwelijk treden.

1999 Het enige nog levende naaste familielid, zuster Cornelia (Corrie), erft de boerderij. Deze is korte tijd later verkocht. De tijd zal leren hoe het verder gaat met de boerderij Meentweg 47.

Herinneringen aan de laatste bewoners Meijer en Schaap

Bart Meijer was een heel rustige vriendelijke man, maar ook een "geziene" boer, die diverse bestuursfuncties heeft gehad voor de Hervormde Kerk te Eemnes Buiten en voor het Waterschap. Volgens de huishoudster Mientje Mol deed Oom Bart met 80 jaar zijn laatste twee koeien weg. Hij had toen al veel last van reumatiek. Daarom gebruikte hij bij het melken een extra hoge kruk. Toen Annie Rozenberg in 1964 in Eemnes kwam wonen, was "buurman" al een oude man van 81 jaar. Annie ziet hem in herinnering nog in de tuin bezig, met zijn

kleine hond als trouwe metgezel.

Bet Meijer was volgens Mientje Mol een gezellig mens, die nog wel eens stiekem een footje gaf, na een goed verlopen "stalcontrole" door de melkinspectie. Mientje en buurvrouw Fietje Rozenberg herinneren zich, dat ze als meisjes bij Tante Bet kwamen en met zelf gemaakte "ballen" van suikergoed werden verwend. Tante Bet maakte zelf ook boter en kaas. Zij zorgde, dat de kelder altijd goed gevuld was met ingemaakte groenten, gerookt spek en dergelijke producten van de boerderij. Mientje herinnert zich ook, dat ze zo nu en dan de koeienstaarten moest wassen en dat zij op de deel heel wat boter heeft gekarnd.

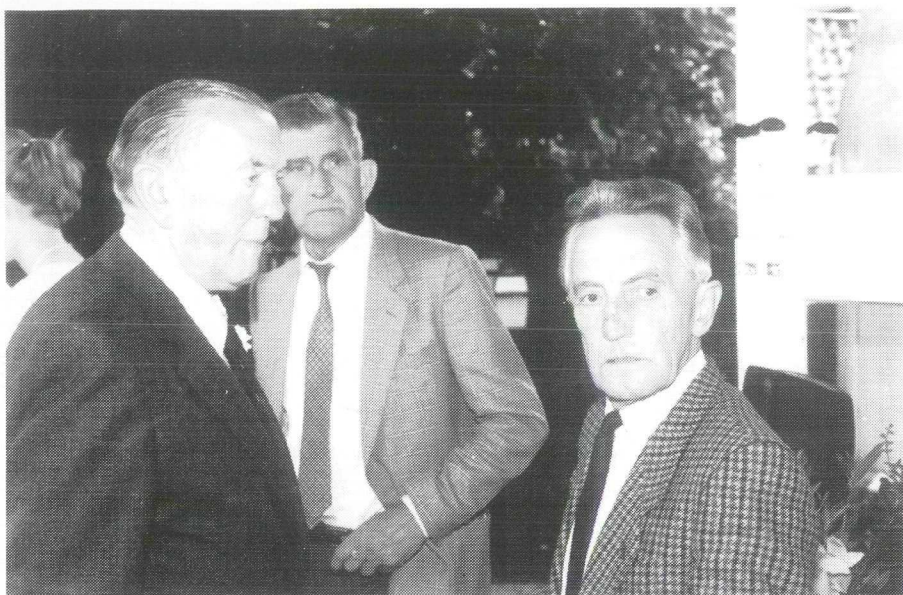
Jaap Schaap heeft meer dan 40 dienstjaren gehad bij de Gemeente Eemnes. Hij was een heel ander type dan zijn pleegouders. Hij had een bepaalde persoonlijkheid, die achting afdwong bij burens en collega's, maar zijn karakter was ook ondoorgrondelijk. Op het Gemeentehuis was collega "Schaap" heel spraakzaam en hij maakte dikwijls heel "gevatte" opmerkingen. Hij sprak daarbij wel over zijn belevenissen in zijn vrije tijd, maar uitte vrijwel nooit zijn gevoelens en bleef afstandelijk ten opzichte van zijn persoonlijk leven. Als Gemeenteontvanger was hij zuinig voor de Gemeente Eemnes. Ook voor zichzelf was hij zuinig. Later werd dit door velen als te zuinig gevoeld. De grote woonkamer van de boerderij bleef ingericht met alle meubels van zijn Oom Bart en de reeds veel eerder gestorven Tante Bet. Deze kamer werd alleen gebruikt bij de viering van de verjaardag van "Ome Jaap". Alleen door de wandversiering toonde hij iets van zijn persoon zelf. Met name door de jachttrofeeën en Piet Klaasse's tekeningen van paarden. Hij was gek op jagen en paardrijden en hield van de Eempolder. Zijn hond Boef was in en rond de boerderij vele jaren zijn trouwe metgezel. In verband met de jacht had hij enkele vaste vrienden, de heer M.A.Bek te Blaricum en de heer E.C.Beunis te Baarn, die meer dan dertig jaar met veel plezier met Jaap hebben

gejaagd. Maar met Eemnessers was er geen persoonlijke vriendschap.

Na zijn pensionering in 1981 kreeg Jaap steeds meer last van zijn rug, waardoor het geliefde paardrijden moeilijker werd, tot hij het eind tachtiger jaren geheel moest stoppen. Zijn gedrag tegenover de trouwe huishoudster Mientje Mol werd toen ook minder vriendelijk. In 1992 had hij een ernstige longontsteking en sedert dien werd zijn gezondheid snel slechter. Hij heeft voor het laatst gejaagd in 1994. Gedurende de laatste paar jaar leefde hij vooral in de kleine woonkamer en in de slaapkamer. Hij kreeg nog slechts bezoek van een klein groepje personen. Vooral moeten worden genoemd Annie Rozenberg en Mientje Mol. Als plichtsgetrouwe buurvrouw, bleef Annie vier maal per dag komen voor het aanreiken van eten en drinken en voor "controle" van Ome Jaap's toestand. Mientje kwam voor het

Jaap Schaap (rechts) en zijn jachtvriend M.A.Bek uit Blaricum tonen het resultaat van een dag jagen in de Noord-Oostpolder, in 1981. De heer Bek betreft zijn honden Sita en Sandra bij de foto.

Drie vrienden van de jacht: Jaap Schaap (rechts) werd verrast door de fotograaf, toen hij in 1985 met M.A.Bek (midden) hun vriend E.C.Beunis (links) in Baarn feliciteerde, wegens zijn 50-jarig huwelijk. Het drietal heeft meer dan 30 jaar samen gejaagd.

huishouden zes dagen per week in de ochtend, tot na het warme middagmaal en vervulde aldus de belofte, die zij in 1970 aan Oom Bart had gedaan.

Verantwoording

Diverse gegevens van dit artikel zijn afkomstig van gesprekken, die door Rom van der Schaaf en deels ook door Marijke Beel werden gevoerd, met de volgende personen (in chronologische volgorde):

- ✓ Albert Overeem en Gerie Overeem – Rozenberg, de huidige boer en boerin van Meentweg 45. Zij waren gids voor het fotograferen en gaven de eerste inlichtingen.
- ✓ Annie Rozenberg – Kamphorst (73 jaar en sedert haar huwelijk in 1964 wonend op Meentweg 45) en Fietje Rozenberg (72 jaar en sedert haar geboorte wonend op

Meentweg 45). Als zeer goede buren, besteedden zij vooral de laatste 7 jaar extra zorg aan Jaap Schaap.

- ✓ Jos den Boer en Aletta den Boer uit Eemnes. Jos was collega van Jaap Schaap op het Gemeentehuis, gedurende de laatste 8 jaren voor Jaap's pensioen. Zij werden goede bekenden, die regelmatig op bezoek kwamen bij Jaap; tot in de laatste dagen van zijn leven.
- ✓ De heer M.A.Bek (80 jaar) uit Blaricum. Hij leerde Jaap kennen in de veertiger jaren, kwam sedert 1946 op Meentweg 47 en heeft ruim 30 jaar met Jaap gejaagd. Tot in de laatste dagen van Jaap's leven onderhield hij het contact.
- ✓ Mientje Mol (bijna 80 jaar) uit Eemnes. Zij kwam reeds als kind op Meentweg 47 op bezoek bij "tante Bet" Meijer; vervolgens enkele jaren als jonge hulp in de huishouding en vanaf 1954 onafgebroken als hulp in de huishouding van Tante Bet Meijer en aansluitend als huishoudster van Oom Bart Meijer en Jaap Schaap.

Wij danken hen allen hartelijk voor de prettige medewerking.

Bronnen van geschreven informatie

- Familie Meijer, HKE 1997 blz 176 (HKE-nummer over de schippersfamilies van Eemnes).
- Eemnes, geschiedenis en architectuur, blz 96. MIP-boek uitgegeven in 1999 door Stichting Publicaties Oud-Utrecht en uitgeverij Kerckebosch te Zeist. ISBN 90-6720-204-5.
- PC-bestand en andere gegevens van HKE-werkgroep Genealogie.

Tekst door Rom van der Schaaf

Meeste recente foto's door Désirée van Oostrum

Meentweg 75: correcties op de publicatie

Bij de afronding van het artikel over Meentweg 75 in HKE-boekje 1999 nr 2, trad de PC-tekstverwerker helaas ongemerkt corrigerend op, waardoor de kolom met jaartallen voor "Bewoners en eigenaren in de loop der jaren" grotendeels fout is afgedrukt. Hier volgt de correctie voor alle jaartallen in de linker kantlijn van blz 123, 124, 126, 128 en 129. Daarvan waren alleen het eerste jaartal en de laatste twee juist.

Gedrukt jaartal	Moet zijn	Tekst begint als volgt
1702	1702	Jan Gijsbertse Reus
1703	1727	Marritje Jans Reus hertrouwt
1704	1734	Marritje Jans Reus overlijdt in het kraambed.
1705	1740	Vanaf 26 juli is Aart Robbertse van Doorn
1706	1745	Vanaf 1 mei is Lumen Cornelisse Eek
1707	1834	Gerrit Lakeman (1786 – 1875)
1708	1855	Op 30 juni verhuizen Gerrit Lakeman en
1709	1857	Naar aanleiding van het overlijden van Gijsje
1710	1858	Gerrit Lakeman is nu 72 jaar en
1711	~ 1860	Nu wordt Geurt van der Weijden
1712	1862	Rutje Lakeman, een dochter van Gerrit
1713	~ 1870	Cornelis van den Brink
1714	~ 1876	Gijsbert de Bruijn
1715	1910	Willem Cornelis van den Brink
1716	1932	Paul van Beijeren
196x	196x	Kees zal geleidelijk de bedrijfsvoering
1989	1989	Vader Paul verhuist naar Johannesheve

Oplettende lezers zullen verder opmerken, dat de laatste regel van de tekst onder de foto op blz 115 is weggefallen. Onder de regel met "V.l.n.r. achter: Rie, Piet, enz." had nog moeten staan: V.l.n.r. op de voorgrond: Joop, Leny (op schoot), Rijk en Mien Hilhorst.

Gezocht

Informatie over kunstschilder W.F. Noordijk

Jarenlang woonde in Eemnes, op het adres Laarderweg 110a, de kunstschilder Willem Frederik Noordijk.

Hij was geboren op 6 mei 1887 in Schiedam en vestigde zich op 1 april 1919 in Eemnes. Van 1919 tot ± 1935 woonde hij op het adres Laarderweg 110. Rond 1935 liet hij daarnaast de woning Laarderweg 110a bouwen.

Graag zou ik meer willen weten over zijn leven en werken. Wie mij aan meer informatie kan helpen, wordt vriendelijk verzocht contact op te nemen met:

J.M. v.d. Veer
Kerklaan 5
1251 JR Laren
tel. 035-531 2725

Gezocht

**Mensen die willen helpen met het voorbereiden van
tentoonstellingen**

De Historische Kring Eemnes organiseert in de Oudheidkamer van de Raadhuislaan per jaar enkele tentoonstellingen. Dit is gevarieerd werk waarvoor verschillende mensen nodig zijn.

Op dit moment heeft de tentoonstellingscommissie dringend behoefte aan nieuwe mensen.

We zoeken:

- mensen die het leuk vinden om ideeën voor tentoonstellingen uit te werken
- mensen die technisch werk kunnen doen
- mensen die willen helpen met het opzetten of afbreken van tentoonstellingen

U kunt ook meedoen als u slechts op één van de drie gebieden actief wilt zijn.

Als u ons in meer of mindere mate wilt helpen, neemt u dan contact op met

**M. v.d. Schaal
Watersnip 14
Eemnes
tel. 035-531 7093**

of

**Henk van Hees
Kerkstraat 15
Eemnes
tel. 035-538 9849**

Wie doet er mee? Wie weet er van?

Rubriek waarin staat met welke onderzoeken en projecten onze leden bezig zijn. Iedereen die erin geïnteresseerd is om mee te doen en die kan helpen aan materiaal kan contact opnemen met de desbetreffende personen:

Jaap Luijf, Reijerserf 5, Eemnes, tel.531 3086
is bezig met:

- de familie Luijf in Eemnes.

Gevraagd:

o.a familieverhalen, foto's, familieberichten.

Livia Lankreijer, Aartseveen 94, Eemnes tel. 538 9198
is bezig met:

- klederdrachten van Eemnes en omgeving. Wie helpt mee uit te zoeken wat er vroeger in Eemnes aan klederdrachten gedragen werd. We hebben heel mooie inventarisatieformulieren. We zoeken alleen nog een paar mensen erbij om ze in te vullen. Dit kan met de kleding in de hand of aan de hand van oude foto's.

Wie helpt?

Wiebe van IJken, tel. 538 9367

Bertie van Wijk-Blom, tel. 531 4689

Henk van Hees, tel. 538 9849

zijn bezig met:

- het aanleggen van een verzameling bidprentjes van mensen die in Eemnes gewoond hebben. U kunt ons al een plezier doen wanneer u de mogelijkheid biedt om kopietjes te laten maken van uw bidprentjes.

Henk van Hees, Kerkstraat 15, tel. 538 9849

Bertie van Wijk-Blom, Raadhuislaan 39, tel. 531 4689

zijn bezig met:

- de familie van ('t) Klooster
 - de familie Gieskens
 - smeden in Eemnes en hun familierelaties, o.a. familie V.d. Bergh. Evers, V.d. Hengel, Bangert
- Gevraagd: o.a. familie verhalen, foto's, familie berichten.

Schenkingen H.K.E.

In de afgelopen periode ontvingen wij de volgende zaken als aanvulling voor de collectie van de HKE:

- Mapje met Lofzang op Egbertus Damen (Van Wegen) uit 1782

t.g.v. het feit dat hij 25 jaar pastoor van Weesp was, van
M.A. Bek
Binnenweg 3, Blaricum

- Zicht van Dirk Lakeman en spinnewiel van:
A. van Klooster
Meentweg 67, Eemnes
- Foto's familie V.d. Woord (o.a. Wakkerendijk 266) van::
D.H. v. Sichem
Oranje Nassaulaan, Utrecht
- Vierkante muts, van:
Mevrouw A. Klap,
Dr. De Visserlaan 24, Huizen
- Bidprentjes van:
Mevrouw Blom,
Pastoor Hendrikspark 77, 1251 MC Laren
- Bidprentjes van:
J. Steenman,
De Waag 22, Eemnes
- Foto's van:
Mevrouw M. Scherpenzeel,
Meentweg 41a, Eemnes

Voor alle schenkingen willen we u van harte bedanken!

